

Dagbog for Sicilien turen 2008

gennem Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig, Spanien og Italien til Sicilien.

På tur med Lis & Bjarne (2459, Marie & Preben (1721).

Asta & Jørn (2234) tlf.: 75 68 39 14

Onsdag d. 6. august

Bilen blev pakket i går næsten færdig. Kun de sidste småting mangler. Vi skal mødes med Lis og Bjarne fra Måslet og Marie og Preben fra Lind på den anden side Hamburg i den lille by Sittensen. Der har vi overnattet før, og området er skønt med søer og vandmølle i parken midt i byen. Vi kører kl. 12 og er i Sittensen kl. 17. Marie og Preben er allerede kommet en time før, og gensynsglæden er stor. Vi kender de to par fra Ruslandsturen sidste år og har nu i fællesskab planlagt en lang tur ned gennem

Europa med Sicilien som endemål, før det igen går nordpå sidst i september.

Vi går en tur i parken og op gennem byen, mens vi venter på Lis og Bjarne. Vejret er blevet rigtig dejligt efter at det har regnet en del nord for Hamburg. Kl. 19 kommer Lis og Bjarne og efter, velkomst går vi alle i gang med aftensmaden. Det bliver hen ad 22 før vi får snakket færdig og aftalt hvad, at vi skal i morgen. Vi er trætte og sover godt hele natten skønt vandet i stemmeverket buldre en del.

Vi kørte 300 km i dag.

Torsdag d. 7. august

I dag kørte vi gennem Holland og ind i Belgien til byen Grimbergen. Vi har set, at vi kan holde midt i byen ved en idrætshal. Vi bruger "Bordatlas" med holdepladser i hele Europa ved planlægningen. Kl. 8 starter vi efter, at bad og morgenmad er overstået.

Vi har aftalt at køre med motorvejen til Belgien og ikke lave afstikkere i Holland.

Turen går fint med meget trafik og meget fint vejr og op til 30 grader. Senere får vi også et par voldsomme tordenbyger.

Trafikken generer os ikke, idet vi hele tiden kører i lastbil rækken og holder samme hastighed som dem. Vi tog ikke den korteste vej gennem Rur distriktet for at undgå

trafikkør, men valgte den nordlige rute gennem Holland. Man er langt med høsten i Holland, og Majsens står meget fint i år. Med GPS finder vi let pladsen, vi vil holde på. Det er en stor parkeringsplads, der er godt fyldt op. Vi er fremme kl. 17 og slapper lidt af inden aftensmaden. Vi spiser under markisen mellem to biler, og det er

hyggeligt, men pludselig kommer en gevaldig tordenbyge. Vi nåede næsten at spise færdig, før vi i hast måtte fortrække ind i bilerne skønt markisen tog det værste. Det regnede i to timer, men så blev det dejligt igen.
Vi kørte 553 km i dag.

Fredag d. 8. august

I dag vil vi ind til Brussel. Vi tager bussen fra Grimbergen kl. 8, og da den ikke går længere, skifter vi til Metroen. Det går fint, og vi finder den station der er nærmest

EU-Parlamentet. Der er en rundvisning kl. 10, og vi skal være ved gæsteindgangen kl. 9.45. Selvom vi startede i god tid, løber tiden alligevel, og vi havde lidt svært ved at finde ud af hvilken af de store

glasbygninger der var parlamentet. En mand forklarede os en vej gennem en park og pludselig stod vi ved gæsteindgangen i rette tid. Det var heldigt. Der var mange mennesker og nogle skulle kontrolleres med pas, vi fra Danmark skulle blot skrive os på en liste. Derefter gik vi gennem en scanner som i en lufthavn. Nu fik vi udleveret et sæt hovedtelefoner og en sender der snakkede dansk. Det var smart. Når vi gik ind i et rum, startede senderen med at fortælle om det vi så der. Efter forhallen så vi en 36 meter høj skulptur og fik fortalt om hvordan EU blev skabt. Derefter gik vi ind i parlamentssalen på tilhørerpladserne og fik fortalt om det daglige arbejde i parlamentet, og så var besøget pludselig slut. Lidt for meget snak og for lidt rundvisning, men nu har da oplevet det, og der var ingen entre, så ok.

Fra parlamentet gik vi gennem byen til en park med mange museer. Vi ville se et krigsmuseum med ca. 100 fly udstillet helt tilbage fra flyvningens barndom. Efter lidt søgen i parken fandt vi museet. Det var ved at være middag, og der var et cafeteria, så Asta og jeg fik en dejlig portion lasagne. Der var mange spændende fly, men damerne tabte snart interessen og fandt nogle stole, og så fortsatte vi mænd alene

resten af rundturen. Der var også udstillet tank m.m. og uniformer og personlig udrustning fra en lang årrække. Vi så ikke det hele, for det var et stort og flot

museum. Også her var entreen gratis, det virkede lidt underlig på os. Så var det pigernes tur, og vi valgte kongeslottet som næste mål. Ned i Metroen igen og op næsten det rigtige sted. Igen en lille gåtur gennem byen. Bryssel er en lidt rodet by synes jeg, men det har jo også sin charme. Kongeslottet er egentlig ikke særlig kønt udefra, og vi regnede ikke med at komme ind, men der gik en strøm af folk både ud og ind, så der var vi heldige. Også her var indgang gratis. Først afleveres tasker og kamera og så følger man en afmærket rute gennem en stor del af slottet. Det var en stor oplevelse at se slottet indvendigt. Udsmykningen var pæn og ikke overdreven, som man ofte ser det. Overrasket blev vi også, da vi kom til en sal, hvor der var indrettet et lille eksperimentarium til børnene. Her var der gang i sagerne og en del ansatte til at hjælpe børnene tilrette. Også haven foran slottet var pæn og velholdt. På parkeringspladsen foran slottet kunne vi såmænd fint have holdt med vores Campere, men det var nu alligevel dejligt at køre med bus og metro og også ret billigt.

Vejret var godt hele dagen, dog med to kraftige byger. En mens vi spiste i museet og en på vej hjem i bussen, det var heldigt. Dagen sluttede med aftensmaden mellem bilerne og drøftelse af dagens oplevelser, hyggeligt.

Lørdag d. 9. august

Der er kun ca. 100 km til Brüggge, og der vil vi hen i dag. Vi starter ved ni tiden og kører ad motorvejen der til. Holdepladsen vi havde bestemt os for var ret dyr 22 Euro, så vi valgte en dagparkering til 7 Euro for 6 timer. Efter frokost gik vi tur i byen der er berømt for sine fine gamle huse, fine gadebilleder og mange turister. Alle dele passede. Det var virkelig en flot gammel by med fotomotiver alle vegne.

Bykernen er ikke særlig stor, så man kan fint gå turen rundt i byen. Andet er for så vidt også umuligt. Der er simpelt hen så mange turister alle vegne. Der kører et utal af hestevogne rundt med folk hele tiden, men hestene er så vant til det, at de traver ganske automatisk deres rute gennem folkemængden. På de mange kanaler sejler turbåde i et væk. Bygningerne og bybilledet kan ikke beskrives, det skal opleves. Godt

halvvejs på rådhestorvet satte vi os og fik en forfriskning og oplevede stemningen. Turen byen rundt tog nok 5 timer i stille og rolig tempo. Byen er virkelig et besøg værd. Efter en kop kaffe forlod vi Brügge og kørte mod Ostende, der ville vi holde for natten på en plads ved lystbåde havnen, men der var kun to ledige pladser, så vi kørte igen mod Frankrig og fandt ret hurtig en plads med plads til os alle tre. Det var i Belgien ca. 40 km før Frankrig.

Vi har haft det dejligste vejr hele dagen, men i aften regner det så fællesspisningen er aflyst. Måske skal vi have et lille planlægningsmøde senere i aften.

Vi kørte 162 km i dag.

Søndag d. 10. august

Det regnede da vi stod op altså rigtig regnede, og det blev ved og ved. Vi havde aftalt at køre kl. 8, men vi holdt på en plads med automatik til betaling og bomme. Vi kunne godt finde ud af at få betalt 7,5 Euro, men bommen ville bare ikke gå op. Først ved 8.30 tiden dukkede Campingfatter op, godt morgensur. Det eneste der var galt var, at Bjarne var kørt for tæt på bommen. Han bakkede lidt, og så

også senere kunne vi se de hvide klinter ved Dover på den engelske kyst. Vi holdt pause og gik tur to steder undervejs. Det var nu dejligt solskin, men en strid blæst stod ind fra vandet. Det var en meget fin tur og udsigten fra de to udsigtspunkter var betagende. Undervejs kørte vi forbi nogle marker med hør, hvor hørren lå til rødnings. Vi holdt ved en af dem og vi var ude at se i marken. Jeg fortalte om dyrkning af hør hjemme på gården i gamle dage og om hørdugene, vi stadig bruger. Jeg viste også hvordan man finder hørfibrene frem i

gik bommen op. Det regnede stadig kraftig, da vi kørte mod Frankrig. Efter en halv time passerede vi grænsen, og vi ville ind og se området hvor tunnelen til England starter. Regnen var nu stoppet, og solen tittede så småt frem. Det informationscenter om tunnelbyggeriet vi ville se var nedlagt, men vi så da området.

Så startede vi sydover med vej D940, den såkaldte Opalture, en meget smuk tur hele vejen langs kysten til den Engelske Kanal. Både ved Calais og

strået og viste, hvor stærke de er.

Vi kørte ad små veje i dag og kom gennem utallige landsbyer. Husene er mere velholdte her i nord Frankrig end i det sydlige. Der er gjort meget mere ud af at pynte

op med blomster ved husene og i gade billedet. Landbruget er velpasset og afgrøderne ser fine ud, dog er det meste af kornet høstet nu.

Holdepladsen vi vil benytte i nat, fandt vi let. Det er en stor parkeringsplads ved stranden i en ferieby med rigtig mange turister på gaden. Efter ankomst midt på eftermiddagen drak vi eftermiddagskaffe sammen. Asta havde stadig en kage, Preben havde en Bailey til kaffen, og Lis havde småkager med. Derefter gik vi en

tur til stranden der er lige så stor og fin som på Rømø. Kun få badede på grund af den stærke blæst og rødt flag på stranden. En tur op i byen og lidt indkøb blev det også til før aftensmaden. Asta skriver kort, og jeg tog en lille lur i solen før jeg gik i gang med dagbogen. Vi skal nok i postkassen i aften, og måske tager vi en is med hjem til hygge mad.

Vi kørte 187 km i dag.

Mandag d. 11. august

Det har igen regnet i nat, og det regner stadig lidt, da vi starter kl. 8. Vi kører mod Paris i dag og fortsætter af D940 langs kysten og senere med D1015 mod Paris. Det er kønne veje hele vejen. Vi kommer forbi Treport og Grandeville. Turen går godt og der er ikke meget trafik, så vi er i Paris allerede kl. 12.30.

Vi holder på camping International 18 km nordvest for Paris. Først spiste vi

frokost og så tog jeg en middagslur i det dejlige solskinsvejr, der startede allerede ved 10 tiden.

Metroen kører lige forbi campingpladsen og det tager kun ti minutter at gå til stationen. Fra toget kunne vi se Sacré-Coeur, den store kirke der er bygget højt på bakken. Turen med Metroen gik let fordi Bjarne vidste eller fandt ud af, hvor vi skulle hen. Netop Sacré-Coeur var vort første mål. Når man står på gaden uden for stationen og ser på på Sacré-Coeur, ser det højt ud. Det var da også en sej gåtur,

men ikke så slem som man kunne frygte. Omkring Sacré-Coeur var der et mylder af

mennesker og et utal af trapper, men vi holdt mange pauser fordi udsigten over Paris blev mere og mere fantastisk, jo længere vi kom op. Kirken står flot og velholdt i hvide kalksten og er bygget fra 1875 til 1914, til ære for de mange faldne civile og soldater i de mange konflikter og krige der har været i Frankrig. Indvendig er kirken meget mørk fordi alle vinduer er mørke glasmosaikker. Kunstig lys de rigtige steder hjalp dog godt, men det er stadig udvendig kirken imponere mest.

Efter det slentrede vi ned af bakken gennem sidegader til hovedgaden med det berømte varieté teater Moulan-Rouge.

Vil man spise og se forestillingen, koster en billet ca. 1000,- kr. Vil man nøjes med en halv flaske champagne og forestillingen, er prisen kun 700,- kr., så vi gik videre. Henne af gaden var der en hyggelig fortovscafé. Der ville vi hvile os lidt og have en øl, pris 75 kr., så vi gik videre og blot 100 meter længere ned af gaden var prisen kun 30 kr. Det var også på fortovet, så der satte vi os og nød en øl og så på folk. Man må sige, at i Paris bor der virkelig alle typer og nationaliteter.

Til hjemturen valgte vi stationen Abbesses, der er en af de få originale metrostationer der er tilbage fra da metroen blev bygget. Vi fandt den let med Bjarne som fører, og det gik rigtig godt til vi skulle skifte. Vi kunne ikke finde det tog, vi skulle videre med, og Bjarne spurgte en ung afrikaner pige. Hun ville have os med metroen igen hvilket også var rigtig. Vi troede bare, at vi skulle finde et alm. tog, derfor opstod problemet.

Bjarne kan lidt fransk, og så er

franskmændene ikke arrogante, men utrolig hjælpsomme. Den unge pige fulgte simpelthen med os gennem gange, op ad trapper og ned af trapper til vi var på den rigtige perron. Hun var virkelig hjælpsom. Vi var på campingpladsen igen kl. 21.30 godt trætte. Vi gik straks i gang med aftensmaden og satte bordene sammen ved Lis og Bjarnes bil. Vejret var dejlig lun og snakken gik godt, og pludselig var klokken 23.30.

Vi kørte 215 km i dag.

Tirsdag d. 12. august

I dag vil vi ind til Paris igen, og blive der så længe vi orker. Vi gik fra campingpladsen kl. 9 og tog metroen til en station nær Eiffeltårnet. Straks vi kom op fra toget, så vi dette fantastiske bygningsværk. Vi ville helt op til toppen. Ved pille Nord og øst går der elevator hele vejen, mens man må gå det første stykke ved pille vest. Vi valgte pille nord, fordi vi her kunne se hele køen der allerede her

først på formiddagen var meget lang. Efter en times tid var vi ved elevatoren, og så kom sikkerhedstjek som i en lufthavn. Billet til toppen kostede 12 Euro. Første elevator kørte kun til 2. afsats, men allerede her var udsigten fantastisk. Så stod vi i kø igen, men det gjorde nu ikke så meget, for køen gik hele vejen rundt om tårnet ud ved rækværket, og så kunne vi jo se på udsigten. Det blæste temmelig meget, men var ikke koldt. En halv time tog det at nå frem til den anden elevator, der løftede os op til toppen. Platformen øverst er delt i to. Nederst er der glas for, og derfor ingen blæst. Øverst er der kun gitter for, så ingen springer ud, men her

blæste det kraftig. Vi gik op, for her var det bedst at fotografere. Man kan se hele Paris her oppe fra, alle de store bygningsværker og de store skove og grønne områder der er inde i byen. Også parkerne så flotte og velholdte ud her oppe fra. Det var en stor oplevelse at komme op i Eiffeltårnet og glemte var den trælse kø forinden. Bjarne og Lis havde tidligere været oppe i tårnet, så de nød solen i parken i mens. Vi havde vore små walkie-talkier med, så vi kaldte blot Lis

og Bjarne, da vi var nede igen og fandt dem let. Ellers havde det næsten været umuligt i det menneskemylder der er omkring Eiffeltårnet.

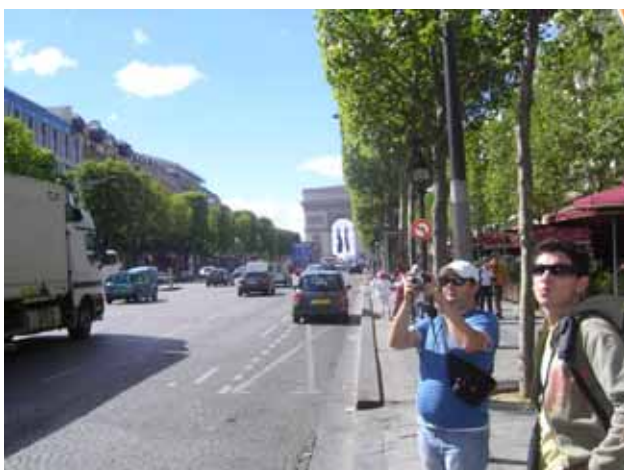
Nu var det godt over middag, og vi forlod området for at finde et lidt billigere sted at spise. Det lykkedes også efter nogen tid, men priserne er meget høje nær de kendte steder i Paris. En øl kan let koste 100 kr. Vi fik en steaks med pomfrits til 75 kr., så det var meget rimeligt og smagte godt.

Nu ville vi se Invalide kirken, hvor Napoleon ligger begravet. En flot kirke med guld på kuplen. Det kaldte minder frem fra Ruslands turen sidste år. Kirken ligger i en smuk park, og der er et meget stort museum i forbindelse med kirken. Hvis vi skulle se det hele, ville resten af dagen gå med det, derfor gik vi videre. Nu var det Notre-Dame der var målet. På vej

til Metroen kom vi forbi politi hovedkvarteret og Justits ministeriet begge meget flotte bygningsværker. Bygningerne er almindeligvis meget flotte og velholdte i Paris. Ikke som i København, hvor det nederste ofte er hel sort på de ellers lyse bygninger. Det ser man ikke i Paris. Notre-Dame imponerede som alt andet. Jeg syntes den mindede om Nidaros i Tronhjem, men Lis mente, at det nok var omvendt. Også her var der kø

langt hen af pladsen, så efter at vi havde beundret den flotte kirke udefra, gik vi videre og tog Metroen til Champs-Élysées. Vi kom op midt mellem Concorde pladsen og Triumfbuen og valgte at gå mod Triumfbuen der stod stor og mægtig i det fjerne. Undervejs kom vi forbi det danske hus med Dannebrog vajende fra facaden. Det så godt ud. Vi trængte til et lille hvil og så satte vi os

ved det danske hus. Nogen fik noget at drikke, men Bjarne og jeg bestilte en is. Den kostede godt nok 45 kr., men nu var vi jo i Paris. Stor var skuffelsen da vi fik serveret et lille papbæger med is uden nogen form for anretning. Det var simpelthen for sølle. Triumfbuen var imponerende stor når man står under den, men ellers er der såmænd ikke så meget at opleve der, eller også var det fordi vi ikke orkede mere. Vi havde også gået meget rundt og set meget

undervejs i gaderne. Utroligt at se de mange forskellige nationaliteter. Nu stod der

nærmeste metro hjemad på programmet, og det var ikke svært. En linie gik direkte til campingpladsen. Vi var hjemme ved sekstiden og efter et planlægningsmøde hvor morgendagens program blev bestemt, gik hver til sit for at lave aftensmad. Kort tid efter styrtede regnen ned i fem minutter. Vi havde haft dejligt vejr hele dagen i Paris, så vi var igen heldige.

Onsdag d. 13. august

Efter at have tømt spildevand af og fyldt frisk vand på tanken forlod vi campingpladsen ved 10 tiden. Det bliver dejligt at komme ud at køre igen efter at have travet rundt i storbyen Paris. Først sydpå til Orlenes og så langs Le Are floden ud mod havet. Vi følger floddalen hele vejen og ser et gammelt Kongeslot, men der er så fyldt af biler, at det kun bliver til en forbi kørsel. Videre gennem dalen kommer vi gennem små landsbyer og i en af dem, har de gjort klar til

høstfest, tror vi nok. Der er pyntet op med at komme vinmarker og vinslotte, der ligger flot over de små byer. Bjergene begynder også at blive tydelige efterhånden, og nu ser vi noget helt specielt. Nogle af husene på bjergsiden har blot en dør og et par vinduer i bjergsiden, resten er hugget ud ind i bjerget. Der ser sjovt ud. Lis fortæller også, at der i området her er grotter inde i bjerget, hvor der dyrkes champignon. Vi har bestemt os for en holdeplads midt mellem Orlenes og Nantes og alle har lagt den ind på GPS. Det viser sig hurtigt at

GPSeerne ikke er enige. Preben kører forrest, og han har en ret ny Garmin, mens vores

jo er fire år og ikke opdateret, derfor regner vi med, at jeg har valgt en forkert by med samme navn. Preben bruger koordinater og ikke bynavne, så det er mere sikkert. Bjarne har to GPS, både en ny og en gammel. Den ny er enig med Preben, og den gamle med mig. Nå, vi kører altså efter Prebens. Det skulle vise sig at være en forkert beslutning.

Koordinaterne i bogen med holdepladserne var forkerte, og vi

kommer ind på en lille skovvej og må vente på en traktor der læsser træ, derefter ind

på en endnu mindre vej og da vi skulle være ved holdepladsen efter GPSeren, holder vi i en skov og kan ikke komme længere. Nå, det har faktisk været en flot tur, så skidt med det. Nu vælger vi så Turquant, en ny plads lidt tættere på hvor vi er nu og efter, at vi har fået bilerne vendt, er vi hurtig fremme, men det er blevet sidst på eftermiddagen og pladsen er fyldt med autocampere. Heldig som vi sommetider er, kommer der tilfældigvis en mand gående med en affaldssæk, og han vinker os op af en sidevej, og der er fint plads til os tre. Så bliver der holdt slappe af møde, og vi morer os over dagens hændelser over en øl og et glas rødvin. Vi planlægger samtidig turen i morgen. Vejret er dejligt, ikke så varmt men stille. Vi bestemmer at spise sammen udenfor, og inden vi ser os om er klokken 22, og det er blevet mørkt. Vi kørte 358 km i dag.

Torsdag d. 14. august

Halv ni er vi klar til start, og vi fortsætter ned gennem Loire floddalen. Vi kører gennem mange landsbyer, og da vi kører på en dæmning på nordsiden har vi fint udsigt over floden til de mange vinslotte der ligger i området. Det var svært at stoppe og fotografere, der var sjælden plads ved de flotte udsigter, så det blev sat ind på nethinden. Turen gik uden problemer og undervejs fik vi også handlet lidt i SuperU, der en

supermarkedskæde i Frankrig, der i øvrigt også har billig diesel. Allerede ved 16 tiden var vi fremme i St. Gilles, hvor der er en stor Camperplads, og her vil vi

overnatte. Pladsen var imidlertid næsten fyldt, men så var der en der kørte, og så kunne Lis og Bjarne og vi holde der, idet der var en ledig plads ved siden af ham i forvejen. Preben kneb sig ind mellem en camper og en personbil, men kort efter kørte personbilen, og så fik Marie og Preben også fin plads. Først aftalte vi turen i morgen, og så gik vi ned til vandet og en tur gennem byen, hvor Asta fik købt kort og frimærker. Vi har fået et par kraftige regnbyger undervejs, men nu er vejret dejligt igen, og vi vil grille et par bøffer, som vi købte i SuperU. De andre kender ikke vores nye Cramer gasgrill og er spændt på, hvordan den virker. Bøfferne bliver gode og ved ni tiden er vi færdig med at spise og snakke, og vi går hver til sit, da det er blevet køligt.

Vi kørte 244 km i dag.

Fredag d. 15. august

Det er vist første nat det ikke har regnet lidt. Himlen er skyfri og det er lunt, dejligt. I dag vil vi køre langt og ad lidt større veje. Turen går sydpå ned over Bordouax. Først fladt land næsten som i marsken, med korn der er høstet og majs der står grønne og fine. Senere skifter landskabet til mere bakket, og der begynder at komme vinmarker, og pludselig er der næsten kun vin og solsikke på markerne. Solsikken er ved at være afblomstret, og vi ser kun få

marker, hvor de er i fuld blomst. De er ellers meget flotte i landskabet. Byerne er for det meste pyntet med blomsterkummer langs vejen og i rundkørsler, det er meget flot, og husene er også her meget bedre vedligeholdt end så mange andre steder i Frankrig. Ved 15.30 tiden er vi fremme ved vores valgte holdeplads. Det er i Sanguinet lige ud til en meget stor sø og ikke langt fra havet. Vi stiller bilerne på en parkeringsplads og går ned til vandet for at finde den rigtige plads, men det viser sig, at den er meget pløret efter, at det har regnet en del. Vi vælger at blive på den asfalt plads vi satte bilerne på og spørger en franskmand, om det er tilladt. Det mener han det er, men ved 21 tiden kommer politiet og beder os flytte, fordi kommunen har bestemt, at man ikke må overnatte på pladsen og de anviser et alternativ. Den er lige så ulækker, som den vi tidligere så på. Vi vælger derfor at forlade byen og fortsætte ad den planlagte rute, til vi finder noget. Efter få km. kommer der en Lidl butik, og vi kører ind på deres parkeringsplads og bliver der i nat. Det er tæt på vejen, og der er trafik hele natten, så vi vågner af og til.

Vi kørte 383 km i dag.

Lørdag d. 16. august

Vi kører tidlig i dag, vi holder jo hos Lidl, og vi kører før de åbner butikken kl. 8. I området har Frankrig nogle af sine største oliefund, men vi ser nu ikke noget til olie pumper eller boretårne. Straks efter start kører vi ind i et skovområde, og det er stort. Vi ser både gammel skov og nyplantet skov. Jorden er meget sandet, men de små fyrretræer ser ud til at trives fint med lange topskud. Endelig er vi ude, og vi glæder os til udsigt igen, men så er

det landbrugsland, og de dyrker kun majs. Selvom vi sidder højt i bilerne er majsens højere, og der er majs i næsten alle marker. Enkelte marker er ved at modne, mens andre er mere grønne endnu. Vi ser også nye sorter, der kun er halvt så høje, men med fine kolber alligevel. Vi nærmer os nu Pyanærene, og der begynder at komme

vinmarker igen og flotte udsigter. Lis og Bjarne har en bog med vinslotte man kan besøge, og vi har valgt et.

Preben kører først i dag, og hans GPS holder meget af små veje, så vi kommer lidt af bagvejen til slottet og ad meget smalle og meget stejle bjergveje. Endelig siger den, at målet er nået, og der ligger da også nogle bygninger der er helt faldet sammen. Det morer vi os lidt over og ved så ikke rigtig, hvad vi nu skal.

Der kommer en bil og han fortæller, at det rigtige vinslot ligger længere fremme, og vi kan bare følge ham, så vi fortsætter et stykke endnu og finder vinslottet. Det ser også lidt forfalden ud, og der er ingen hjemme, vi er faktisk i

tvivl om det er beboet. Udsigten er fantastisk, og vi fotograferer, men da vi er færdig med det kommer ejeren hjem, og han fortæller, at de bor her, og han vil da godt vise os vinkælderen, og vi kan også godt købe vin hos ham. Han fortæller også, at vi kan overnatte 200 meter ved en gård, som ham også ejer. Vi afslår tilbudene og får nu anvist den rigtige vej, og den er noget bedre at køre på. Jeg ser lidt om bag

bygningerne før vi kører, og der står hans traktorer og maskiner. Der er larvefødder på den ene traktor.

Vi fortsætter nu mod bjergene. Marie og Preben har en bog med holdepladser i Frankrig, og de har fundet en tæt ved grænsen til Spanien. Ellers bruger vi mest det tyske "Bordatlas". Det er i Sct. Villes en fin lille turistby med en flyveplads. Her trækkes svævefly op, og fra toppen af bjergene flyver der mange med

faldskærm. Det ser flot ud. Vi går en tur i byen før aftenmaden, og der er mange folk, fine blomster og flotte huse, men også meget gammelt bras. Pladsen vi holder på er en ny asfalts parkering specielt til autocampere med store båse, så bilerne kan være der. Vi trækker en parkeringsbillet i en automat, fire Euro for et døgn. En plastdums som skal bruges til at tanke bilerne op med vand skal købes oppe i byen og koster også 4 Euro, det synes vi er noget dyrt, men vi mangler vand, så vi køber det alligevel. Vejret har været skyet hele dagen, men ingen regn og da vi kommer til byen ved fire tiden, bryder solen frem, og vi får igen en dejlig aften med spisning foran bilerne.

Vi kørte 319 km i dag.

Søndag d. 17. august

I dag skal vi rigtig ud at køre i bjergene og se de flotte udsigter, vi håber der er i Pyrenærene. Vi skiftes til at køre forrest, og i dag er det Lis og Bjarne der fører an.

Det er Marie og Preben der har planlagt en tur over grænsen til Spanien og tilbage til Frankrig længere mod øst. Det er søndag og ingen lastbiler og kun lidt trafik i starten, det var dejligt. Vi tager en tværvæg fra Sct. Villes over til den større vej, vi vil følge og er spændt på, om den er for smal og stejl, men det viser sig, at den er fin. Vi kommer op i ca. 1200 meter og nyder landskabet under os. Det var et godt valg med den tværvæg, vi sparede 50 km, og det var en fin vej at køre. Ude på den store vej begyndte det rigtig at gå op ad. Der kom mere trafik, og vi måtte ned i 1. gear i hårnåle svingene og i 2. gear over mange

kilometer, men hvor var det flot i solskinnet. Oppe i 2072 meters højde var der et stort skisportscenter med lifte i alle retninger. Her var det køligt, så vi kørte igen

efter, at der var fotograferet. Så gik det ned ad igen i andet gear og foden på bremsen med mellemrum, så de kunne køle. Pyrenærene er meget flotte bjerge og ikke så barske, som vi har set det andre steder. Der ligger små landsbyer med jævne mellemrum, og vi snakkede om, at det må være besværligt med al ting, at bo der. Langs vejene højest oppe var der markerings pæle på tre meters højde, så sneploven kan se, hvor de skal køre om vinteren. Nede i en dal kørte vi langs en

flod og ind gennem en lidt større by. Der var betjente til at dirigere trafikken og rigtig mange folk på gaden, men vi kom fint i gennem alligevel. Da vi kørte videre langs

floden, kunne vi se årsagen. På floden sejlede kajaker og store gummibåde med måske ti personer i. Der var rigtig mange, og der var sikkert en konkurrence i rafting der var årsagen til folkemængden i byen. Vi kunne fint se bådene sejle gennem strømhvirvlerne i floden, det var sjovt, men det var ikke muligt at finde en ledig parkeringsplads ved floden, så vi kunne fotografere. Tyve km inde i Frankrig havde Marie fundet en holdeplads i sin bog, og der kørte vi hen. Det var lige ved en gammel bymur i byen Mont-Louis. Det var jo søndag og mange besøgende i byen, fordi de fejrede, at byen netop var blevet optaget i Unescos lister over bevaringsværdige steder. I gaderne gik den del folk rundt i dragter fra den gang, det var sjovt, at vi lige skulle

træffe det. En gammel stor kirke var der også, og vi kiggede ind. Sagte orgelmusik lyd i kirken og det gav en dejlig fredfyldt stemning. Det var i øvrigt en smuk kirke. Øverst oppe over byen var en fæstning som vi også gik op til. Desværre og meget mærkeligt var den lukket for turister, idet den blev brugt af militæret. Vi holdt pause i dag allerede ved 15 tiden, og da byturen var overstået, fik jeg tid til at skifte en forlygtepære der var sprunget. Det er noget besværligt på en Fiat Ducato, men så fik Preben og Bjarne set hvordan, at det skal gøres. Vejret er dejligt, så vi spiser ude igen i aften, kl. 19 har vi aftalt, og så tilrettelægger vi samtidig turen i morgen. Vi kørte 227 km i dag.

Mandag d. 18. august

Det er koldt på toppen især om morgenen. Kun 11 grader her til morgen, men vi er også i 1500 meters højde. Efter de sædvanlige ritualer med tømning af toilet og påfyldning af vand, forlod vi Mont-Louis kl. 8.30. Det var faktisk en meget fin plads med de muligheder, vi har brug for og så kun til 3 Euro, det var billig. Nu gik det ned ad de næste 50 km,

og så var vi ude af Pyrenærene og nede i lavlandet, sådan da. Vinmarkerne begyndte også igen. Det gik egentlig meget godt, indtil der begyndte at opstå kø på vejene. Det er mandag og betydelig mere trafik end i går søndag. Især omkring Sete var det slemt, men også da vi skulle have diesel på. Vi tanker gerne ved SuperU, en supermarkeds kæde der også har diesel ca. 1 kr. billigere, og så kan vi jo handle lidt samtidig. Vi fandt fint en butik undervejs, men der var ren panik. Alle parkeringspladser var fyldt, og der var biler over alt. Vi kom da hen til tanken, for tilbage kunne vi heller ikke komme. Bilerne blev fyldt op, og så kørte vi igen, der blev ingen handel denne gang. Senere fandt vi en Lidl og fik også vore forsyninger suppleret. Efterhånden blev landskabet hel fladt, vi kører gennem Rohn flodens

gamle delta. Det ligner lidt marsken derhjemme, men jorden er mere sandet. Der er små søer over alt. Nogle er udtørret nu, men hvor der er vand, ser vi flokke af lyserøde Flamingoer. Det er sjældent og flot. Da vi kommer til Santa Maries De La Mer, hvor vi vil overnatte, er klokken 17.30. Det blev sent på grund af alle de trafikker. Vi kører gennem hele byen og finder Camperpladsen i den anden ende af byen. Der er plads til 95, men alt er optaget så vi må videre. Bjarne kører

først, og der kommer en fremmed Camper ind mellem Bjarne og os. Bjarne kører den rigtige vej ud af byen igen, men den fremmede drejer fra, og vi følger efter. Asta ser det, men da er det for sent og Preben følger efter os. Godt vi har vore radioer, så vi

kan give Bjarne besked. Efter en lille rundtur i byen finder vi hinanden igen, og vi fortsætter ud af byen og lige i udkanten er en stor grus plads hvor der holder et par campingvogne. Der kører vi ind og overnatter her. Der er ingen faciliteter, men vi fik fyldt op i morges, så der betyder ikke noget. Da vi sidder og spiser bag bilerne, kommer der mange turister på hesteryg forbi. Der lejes heste ud og de kommer i lange rækker, og senere flyver der flokke af Flamingoer forbi.

Vi kørte 322 km i dag.

Tirsdag d. 19. august

Det var meningen, at vi ville blive i Sct. Maries i formiddag, bade lidt og se lidt på byen. Det nåede vi ikke i går, fordi vi kom så sent. Kl. otte kørte vi ind gennem byen og ud til stranden. Alt var lukket og stille og egentlig ikke særlig varmt.

Parkering langs stranden var forbudt for autocampere så et forslag om at droppe byen og fortsætte ud på ruten blev straks vedtaget. Der dyrkes meget ris på de flade marker omkring Sct. Maries, og vi

så dem blive sprøjtet med en helikopter. Vi så også landbrug der opdrættede tyre til tyrefægtning. Det er en speciel lille sort race. Også mange heste og måske endda vilde heste så vi denne morgen. Store arealer med frugtræer med høje læhegn kørte vi forbi i det gamle floddelta. Læhegnene så ikke ud til at have det for godt, de stod og så noget visne ud med få blade. Måske er de angrebet af en sygdom, eller også er

de blevet for gamle. Det ligner mest poppel træer, og de bliver ikke så gamle. Efterhånden begynder bjergene at komme igen og vinmarkerne. Vi undgik næsten bilkøer i dag, det var dejligt. Det var en fin tur dels inde i landet og dels langs Middelhavet. Vi beslutter at finde en holdeplads i Frejus. Der er to muligheder. Den første er snæver og ikke særlig tiltalende, så vi fortsætter til den næste ved et supermarked der hedder Casino. Det har ikke noget med

et Casino at gøre, men er en supermarkedskæde. Her er plads nok og en tank med billig diesel. Vi handler lidt og tanker bilerne. Der er også en tømrestation til autocampere, men det har vi ikke behov for endnu. Det er varmt nu 21 grader i morges og 25 grader, da vi gik i seng. Vi kører med åbne vinduer og fuld blæserstyrke i bilen, så er det fint, men bedst er de lune aftener, hvor vi kan sidde og spise ude og hygge os så længe vi har lyst. Vi grillede et par koteletter fra supermarkedet, det var lækkert.

Vi kørte 259 km i dag.

Onsdag d. 20. august

Vi startede igen ved otte tiden, og vi vil i dag køre langs Riviera kysten til Italien. Det var en flot tur. Først tabte vi Marie og Preben, idet Bjarne og jeg kørte forkert, men opdagede så tidligt, at Preben kunne nå den rigtige vej. GPSeren viste os en ny rute, men ikke hen til Preben og så var han væk. Der sker jo ikke noget ved den slags uheld. Vi kunne snakke over radioen, men så blev afstanden for stor, og så var de helt tabt, men så ringede Preben og Bjarne sammen og aftalte at mødes ved den næste by der var kodet ind på GPSeren, og det lykkedes fint. Først på turen var der ikke meget trafik og de flotteste klipper ned til vandet.

Vejen snoede sig langs klippekysten og vandet klart og blå. Da vi nærmede os Cannes kom der tæt trafik og meget store og flotte huse, både ned til kysten og op af bjerget. Det var noget af en prøvelse at komme gennem byerne med de mange biler og folk på gaden. Det var det samme gennem Nice og Monaco. I Monaco kom vi rundt i byen forbi Casino pladsen, ned forbi havnefronten og gennem tunnelen, som vi kender det fra motorløb i fjernsynet. Kort efter var vi i Italien med samme fine landskab, men ikke med det samme rigmands byggeri som ved den franske Riviera,

lidt mere almindelige huse. Her i Italien kører mange på scooter, jeg vil sige virkelig mange, og de kører stærk ud og ind mellem bilerne, så man skal virkelig se sig godt for i spejlene. Tempoet for bilerne er langsomt, og vi nåede ikke så langt i dag som planlagt. Marie fandt en anden plads i Lora og så kørte vi derhen. Det var en fin plads til 20 campere, og der var fin plads til os samlet. Skråt over for os holdt et Italiensk par og konen var i gang med strygejernet på noget hvidt

tøj. Vi snakkede om, at det nok var en kjole til et barn, men det var hvid skjorte og hvide bukser til manden. Det kunne vi se, da han kom ud og satte sig i en stol. Han rørte ikke en finger ved noget som helst, men lod sig opvarte af konen. Senere kom der et par mere, og de to mænd snakkede, mens konerne lavede mad. Da de var færdige, spiste konerne deres mad uden at sidde ned. Det var ganske specielt at se, og det forargede os en del, men vi blandede os naturligvis ikke. Lis gav børnene lidt slik og så kom konen og takkede, og Lis fik en lille snak med hende. Lis og Bjarne kan lidt Italiensk. Det var ægte Romaer eller sigøjnere, som vi kalder dem. Det var op til 32 grader varmt i dag og vi sad ude, til vi gik i seng ved 22.30 tiden.

Vi kørte 201 km i dag.

Torsdag d. 21. august

Vi havde ikke fået planlagt hvilke veje, at vi ville køre på i dag, så det startede vi med og kom derfor ikke af sted før 8.30. Vi fortsatte langs den Italienske riviera til Genova. I dag syntes vi næsten, at det var flottere end langs den Franske riviera. Man kan ikke beskrive alle de flotte udsigter vi passerede, det skal ses. I Genova førte vejen os forbi havnen, og vi så lige et gammelt skib med en flot galionsfigur i stævnen. Det

er vist en rekonstruktion og har været brugt i en film, men flot var den. Genova er en meget stor by, og det tog tid at komme igennem. Der er biler overalt, og det er total umuligt at finde parkeringspladser ikke bare til os, men også til de små biler. Der er parkeret biler langs alle veje og meget tæt, vi har de største problemer med at finde steder, hvor vi kan holde vore pauser undervejs. Senere kom vi op i bjerglandskab med skov, og vi kørte gennem et stort område, hvor skoven var brændt for

nogle år siden. Ny skov var ved at vokse op fra bunden tilsyneladende af sig selv. Camperpladsen vi vil overnatte på lå i Vireggia, ca. 20 km før Pisa, men vi fandt den aldrig, skønt Bjarne spurgte lokale to gange. De sidste sagde da også, at det var næsten umuligt. Så opgav vi og kørte til Pisa Marina og kunne se Det Skæve Tårn i byen. Det var en plads til 100 campere, men desværre fyldt op. Bjarne snakkede lidt med bestyreren, og så var der alligevel tre pladser, heldigvis. Klokken var ved at være 19, og vi havde ikke lyst til at køre mere i dag. Først vores slappe af øl og en hyggesnak om dagens tur og så en lille gåtur til stranden, der bestod af meget store sten. Mod havet var bygget en mole og bag den var en lille lagune, hvor der kunne bades. Det var ikke så tiltalende, at vi tog en dukkert. Aftensmaden blev sent og det var mørkt før vi kom i gang med at spise, så der kom lys på bordet, hyggeligt. Først hen ad klokken 23 gik hver til sit. Vejret er fantastisk med 32 grader og 25, da vi gik i seng.

Vi kørte 277 km i dag.

Fredag d. 22. august

Som sædvanlig startede vi ved ottetiden. Vi vil tage motorvejen i dag, hvor der ikke er betaling, men allerførst ville vi ind til Pisa og se det skæve tårn. Vi var tidlig derinde, og da vi først fandt en vej ind gennem den gamle bymur, var der fin parkering. Ti minutters gang og så var vi ved tårnet. Det ser fuldstændig tosset ud, at det store tårn står så

skævt. Det hælder virkelig meget, og det var spændende at se det. Tårnet er fint restaureret, men der var stadig lidt stillads, så de var ikke helt færdige endnu. Kirken ved siden af tårnet kunne vi kun se ind i fra modsat side. Vi gik en tur rundt om

kirken og tilbage langs alle boderne med souvenir, og der var mange. Asta fik købt lidt kort. Vi havde betalt parkering for en time, og det passede fint, når vi ikke ville op i tårnet, der er altid lang kø. Det var et dejligt besøg og efter en kop kaffe fortsatte vi ved titiden og efter et stykke tid var vi på motorvejen. Man ser ikke så meget, men man kommer hurtigere frem, vi ville gerne nå Rom i dag. Undervejs var vi inde i et COOP supermarked og handle lidt. Da vi igen

var samlet ved bilerne foreslog Marie og Preben, at vi kørte forbi Rom og Napoli og tog det på hjemvejen. Campingpladserne er meget dyre i højsæsonen, og der er mange folk i byen. På hjemvejen er højsæsonen forbi. Det var vi straks enige om, og vi fortsatte forbi Rom og kørte ud til kysten for at finde et sted at sove. Det var ikke så let, men så fik Marie og Preben der kørte først i dag øje på en lastbil parkering, og der kunne vi også være. Det ligger ved en restaurant, så vi spiste ikke ude foran bilerne i aften for ikke at provokere, men hver for sig i vore biler.

Vi kørte 328 km i dag.

Lørdag d. 23. august

Vi vågnede kl. tre her til morgen. En lyd havde vækket mig og vi så, at der havde været indbrud i bilen. Gummilisten i forreste rude i højre dør var skåret i stykker og ruden fjernet. Så var det let for tyven at åbne døren, og det var nok den lyd der havde vækket mig. Mine bukser og vores dyne der lå på forsædet var væk. Det var så varmt i aftes, at vi kun sov med et dynebetræk over os. Tyve har ikke været inde i bilen hos os og er nok stukket af, da jeg vågnede. Vi har forbindelse med de andre med en lille Walkie, og jeg kaldte Marie og Preben samt Lis og Bjarne. Da alle havde svaret, gik

jeg ud for at se og fandt Prebens nøgler bag vores bil. Vi holder sidst i rækken denne gang. Så var jeg klar over, at også Marie og Prebens bil var brudt op. Det var sket på samme måde. Lis og Bjarne var gået fri, deres ruder sidder ikke med gummilister, men er limet i. Vi undersøgte nu området rundt om bilerne og fandt mine bukser og begge sideruder, så nu kan vi da sætte dem i igen med gaffa tape. Hos Marie og Preben havde tyven været ind i bilen og taget deres Videokamera, telefon, kikkert og to par af Prebens bukser og

noget af Maries tøj var væk, men ikke pung og pas, heldigvis. Vi var noget rystede og meget ærgerlige over det skete. Vi holdt ellers på en plads med en del lastbiler og syntes, at det så godt nok ud i aftes. Vi holder syd for Torvalanica i en lille by ved

vandet ca. 30 km syd for Rom. Vi besluttede at spise morgenmad nu og så vente til det bliver lyst, så vi kan se, om der ligger flere af tyvekosterne et sted. Vi fik sovet et par timer igen før det blev lyst, men fandt ikke mere. Halv otte kørte vi alle hen til den nærmeste politistation for at anmelde tyveriet. Der var lukket, men en dørklokke fik en vred stemme frem i højttaleren og vi forstod, at han boede oven på politistationen og ikke var betjent. Så stod vi lidt og

snakkede om hvad så, men nu var klokken blevet otte og så kom betjentene og stationen åbnede. En flink betjent der kunne tysk optog rapport og vi fik kopi udleveret. Hos os er skaden så lille, at vi ikke anmelder det, men hos Marie og Preben er der stjålet værdier for mange penge. Det tog mindst en time hos politiet. Så satte vi ruderne i igen med gaffatape og tog os en kop formiddagskaffe, før vi kørte ud på dagens etape. Vi kom snart ind i vulkansk område og kunne se den mægtige Vesu vulkan på vor højre side. Den er stille og ryger ikke. Vore GPSer er indstillet til at vælge motorveje, hvis de er gratis og ellers finde andre veje, så snart kører vi på motorvej, og snart snekler vi os gennem små landsbyer, men på den måde ser vi en masse og kommer alligevel godt frem. Majsene er moden nu og er høstet mange steder og vinmarkerne drives på en anden måde end i Frankrig. Her står de ikke i sirlige rækker, men er bundet på et trådnæt så det danner et tag, og så går man under dette tag og plukker druerne. Vi havde valgt en holdeplads højt oppe i bjergene i San Rufo der ligger syd for Napoli. Vi fandt også byen, men der var ikke plads. Så kørte vi videre sydpå til Praia a Mare der ligger ud til havet. Der er en camper plads og flere camping pladser. Solen begyndte at gå ned, og de 65 km vi kørte gennem bjergene og ud mod havet blev en ualmindelig smuk tur, og vi glemte næsten at vi var ved at være

trætte. Camper pladsen var uden mulighed for vand og tømning så vi kørte ind på camping pladsen i stedet. Den var dyr, 32 Euro, men klokken var nu tyve, og vi var trætte, så det var der ikke noget at gøre ved. Undervejs havde vi inviteret på øl og vin, når vi nåede frem. Vi havde en begivenhed vi gerne ville fejre. Alle var spændte på hvad det kunne være. De gættede på bryllupsdag, og Lis havde taget kager med, men det var bare fordi bilen nu havde kørt 50.000 km og kun for sjov. Så sad vi i halvmørket ved bilerne og morede os lidt over det og over dagens begivenheder. Marie og Preben gik i gang med vask m.m, mens Lis og Bjarne og os blev siddende, og pludselig var klokken ti. Vi havde ikke spist aftensmad endnu og lavede lidt i en fart og så satte os ud til bordet igen. Klokken blev vist midnat før, vi gik hver til sit og kom i seng. En dag der startede dårligt, men endte godt var slut.

Vi kørte 444 km i dag

Søndag d. 24. august

I dag ville vi sove længe, så klokken blev otte inden, at vi stod op. Vi havde nemlig bestemt, at vi ikke ville køre i dag, men blot flytte hen på camper

pladsen ved stranden og så nyde dagen med sol og bade. Først skulle bilen dog tømmes for spildevand og frisk fyldes på, det var jo derfor vi holdt på campingplads. Pladsen var ret kedelig med høje træer og derfor næsten ingen udsigt. Ingen græs overhovedet, kun gamle grannåle og jord/støv. Der bor mange italienere på pladsen der er temmelig stor med plads til 375 vogne. Italienerne fylder deres plads med

campingvogn, fortelt, udekøkken og pavillon m.m. og pladsen er fyldt helt ud til kanten. Det gør naboen også og derfor er det et stort sammenhængende virvar af brandfarlige ting uden afstand imellem. Her er tilsyneladende ingen krav, eller også er italienerne bare ligeglade, ligesom de er med færdselsreglerne. Ved elleve tiden flyttede vi hen på camper pladsen vi lige var inde og vende på i aftes, da vi kom til byen, og det varede ikke længe før

Marie, Preben og jeg gik ned for at bade. Stranden består kun af små sten der er slidt runde og vandet bliver hurtig dybt, man kan vel bunde ti meter ud. Vandet er klart og dejligt varme. Det var skønt at få sig en svømmetur. Stranden er fyldt godt op med parasoller og liggestole der lejes ud, men der er også fine muligheder for dem der vil ligge på stranden uden. Så var det tid til frokost og middagssøvn under markisen ved bilen. Det er stadig meget varmt nok 35 grader, men jeg synes ikke det føles slemt, det er dejligt. En kop kaffe blev nydt og så var det badetid igen. Nu var Bjarne også

med, mens Lis og Asta passede på bilerne, og de fik sig nok en lille snak imens. Planlægning af turen i morgen blev klaret over en øl og så gik vi i gang med aftensmaden. Vi har købt det ene ben af en kalkun i COOP butikken og den skal grilles. Den er dog alt for stor, og vi deler den til to middage. Det bliver tidlig mørkt og ved nitiden begyndte vi at snakke om, at det var sengetid, men klokken blev alligevel næsten elleve før vi fik os rejst. Vi kørte 2 km i dag.

Mandag d. 25. august

Så kom dagen hvor vi regner med at nå Sicilien, der jo egentlig er turens mål. Alt det vi har oplevet til nu er sidegevinst. Vi kørte kl. 8 og tog vejen langs Middelhavet det halve af vejen til Amantea, derefter motorvejen til Villa San

Girovanni. Det blev en let tur, idet vi ikke kom i bjerge i dag. Flotte udsigter manglede dog ikke. Vi kan tydelig se, at feriesæsonen i Italien er ved at være slut. Der er ikke så mange folk på stranden længere skønt vejret i høj grad indbyder til det. Også lystbådehavnene var ikke tæt besat mere. Strandvejen var fin, men på motorvejen var der meget vejarbejde med nedsat hastighed over mange km, men ingen kø af betydning. Ved 13 tiden var vi ved færgeren og kom med den første, så her var ventetiden også væk.

Det tager vel en halv time at sejle over Messina strædet, og så var vi på Sicilien. Nu skulle vi blot finde den holdeplads vi havde bestemt os for. Tilkørslen til motorvejen var flyttet, så vore GPSer kørte lidt galt, men vi fortsætter som regel bare og så finder den jo en ny vej. Nu kom vi op i bjergene og på små veje og der kørte vi rundt i en time uden at komme ret meget nærmere, men til sidst fandt vi dog pladsen i Milazzo. Det var den mest kedelige plads vi endnu har set. En grusplads med en betonmur omkring og så var den dyr. Vi besluttede at køre de 26 km der var til et alternativ. Så gik turen igen gennem små byer med smalle gader og lav hastighed. Efter lidt søgen fandt vi pladsem

Azimut i byen Oliveri-Tindari, og det var turen værd. Tæt ved stranden og en dejlig camper plads med vand, tømning, strøm og bad, og så var den billigere. Nu var klokken også blevet 17.30 og efter vores afslapningstime med lidt at drikke, gik vi i gang med aftensmaden ved tyve tiden. Derefter gik vi en tur til stranden, og så snakkede vi igen til sent. Da vi gik i seng, var der 30 grader.

Vi kørte 328 km i dag.

Tirsdag d. 26. august

Der var 29 grader da vi stod op, men trods varmen sover vi rimelig godt.

Vi slappede af på camper pladsen det meste af formiddagen. Der var dog en ting vi gerne ville have ordnet, nemlig en bedre sikring af bildørene i stil med den stålvire som Lis og Bjarne har i deres bil, så dørene er bundet sammen på tværs. Marie og

Preben havde et bånd på, men det skar tyven jo bare over, så det skulle være metal denne gang. Alle gik en tur op i byen, men fandt ikke en forretning med de ønskede ting. Så fik Marie øje på en mand med en cykel og en cykellås med vire og begyndte at forklare, at vi manglede en lang stålvire. Samtidig slog Bjarne op i ordbogen og fandt ud af, at stålvire hed cabel-metalico. Manden forstod så, hvad vi søgte og viste os hen til kirken, og der lå en forretning til

venstre der havde cabel-metalico. Vi valgte en kraftig kæde og en hængelås og damen klippede 4.5 meter af til os hver. Det kostede 100,- kr., så det var ikke så dyrt. Nu mente Preben og jeg, at vi er bedre sikret end Bjarne, hvilket han ikke var helt

enig i. Da vi var færdig i forretningen, gik vi ind i kirken. Det var en lille fin kirke og fint udsmykket med figurer ned langs begge side vægge og bænke hele vejen op som hjemme. Udenfor stod en lille Fiat 500 af den gamle model. Dem kører der stadig mange af i Italien sammen med Morris Mascot. Nogle er i fin stand, men de fleste er alm. brugs biler som denne. Godt beskidt og med et stort rust hul i døren.

Efter frokost og en dejlig middagssøvn gik vi en tur ud i et lille naturreservat ved stranden. Det er overskyet i dag og har også

tordnet lidt. Vi var heldige med gåturen i tørvejr, og det var dejligt at få sig rørt lidt, men meget natur var der ikke. Al vegetation var visnet og kun søerne i området og bjerget var værd at se på. På hjemvejen tog jeg en svømmetur, de andre havde ikke taget badetøj med. Hjemme igen sagde Marie, at hun havde sat et stopur i gang da vi gik og nu skulle vi gætte på, hvor lang tid vi havde gået. Præmien var en

Jægermeister og mit gæt på 1 time og

50 minutter var nærmest, kun to minutter forkert. Undervejs havde vi bestilt bord på en strand restaurant, og kl. tyve gik vi ned for at spise. Der er ikke spisekort på engelsk, men Lis kunne forklare det meste, så vi fik bestilt en dejlig middag med en kande rødvin til. Der var mange der henne og en familie med en lille dreng kom ind. På Sicilien går man hel grassat, når de får en dreng og viser ham frem til alle der

gider se på ham. For at ingen skal være i tvivl om, at det er en dreng er håret redt med skilling og det hele. Vi syntes det var for meget.

Hjemme igen ved 22.30 tiden og så gik vi i seng.

Onsdag d. 27. august

Klokken blev nok hen ad ni før vi kom af sted i dag, men så var bilen også lettet for spildevand og fyldt op igen med frisk vand. Vi kørte ind på vej 185 og fulgte

den mod syd til kysten ved Taomina. Det er en bjergvej, hvor vi kom op i 1125 meters højde. Det var igen en flot tur, og vi var så heldige at komme til at køre bag ved en lastvogn med grus. Det gik langsomt både op og ned, og vi havde tit en lang hale af utålmodige bilister der ikke kunne komme om, men det var ikke vores skyld, og det var dejligt. Vi nød turen og havde god tid til at se os om. Til sidst skulle han ikke længere, og vi vinkede til ham som tak for turen, hvilket han måske blev forundret over, men også glad så det ud til.

Så gik jagten ind på en holdeplads. Først havde vi to camper pladser i kikkerten, men de var nedlagt. Så fandt vi en tredje, men den var for dårlig. Som næste mulighed var der en campingplads og der var plads. Det er noget omstændelig at

komme ind på en campingplads, sammenlignet med de pladser for autocampere, vi helst vil holde på. Her skulle vi endda have et gult armbånd på, mens vi var på pladsen, akkurat som på en festival. Der var dejlig skygge på pladsen og efter en sen frokost og et middagshvil ville vi en tur til Taomina, der skulle være en meget seværdig by ca. 20 km fra campingpladsen. Vi ville med bus frem og tilbage. Der er to km til bussen sagde campingdamen, og så gik vi ind mod Mascali som byen hedder, vi bor ved. To kilometer er da et stykke vej, og når det er 35 grader, er det meget langt. Det tog lang tid, og da vi endelig fandt busholdepladsen, svedte vi så meget og var trætte, at vi besluttede at gå hjem igen i langsom tempo. Jeg fandt en bank automat og fik hævet nogle Euro, så lidt havde vi da ud af turen, men ellers var den ikke anstrengelserne værd. Hjemme igen snakkede vi sammen om hvad så, vi ville jo gerne besøge Taomina, og det blev bestemt at køre til byen i vore egne biler kl. otte i morgen og så håbe, at vi kan finde parkering så tidlig. Hvis vejret er klart i morgen, har vi Etna som mål i morgen hvis ikke, kører vi sydpå og besøger Etna, når rundturen på Sicilien er slut. Vejret var dejligt i dag noget friskere efter regn og torden i går aftes, men stadig meget varmt. Vi kørte 99 km i dag.

Torsdag d. 28. august

Vejret er fint og vi kører mod Taomina ved otte tiden. Der er kun tyve km, så vi er tidlig i byen som planlagt i håb om at finde parkeringsplads, men det lykkes ikke. Det er en hyggelig by med smalle gader og fine huse. Byen ligger dels nede ved havet og dels oppe på bjerget. Der går en togbane stejl op mellem de to bydele. Heller ikke ved banen var det muligt at finde parkering, så vi fortsætter vores rundtur i bilerne, og det var ikke altid let at komme igennem. Italienerne sætter deres biler pænt, hvis der er plads, ellers sætter de dem, hvor det passer dem. Vi kører helt op og har undervejs en række flotte udsigter ned over byen og havet, der har en fantastisk blå farve. Ude af byen og helt oppe på bjerget er der en vigeplads, hvor vi kan holde alle tre, og vi beslutter at opgive slentreturen gennem byen. Der er nu kommet lidt skyer, men vi beslutter at køre mod Etna, det store vulkanområde. Når vi nærmer os, vil vi over radioen tage endelig stilling til vejret og skyerne.

Skyerne ligger stadig over toppen, men vi tager chancen og kører opad mod toppen. Det blev en spændende tur med lava formationer langt fra selve

vulkanen. Skyerne lettede langsomt efterhånden som vi kom op, og da vi holdt på parkeringspladsen, der hvor vejen ikke går højere op kunne vi fint se toppen på det højeste krater. En svævebane fortsætter op, men vi valgte at gå en tur rundt om et lavere krater der havde været i udbrud i 1986. Sidste udbrud var i 2001, og dette krater kunne man også gå op til, men det var højt. Vejene vi kørte på er bygget siden 2001, idet alt i området blev begravet dengang. Alt er ikke sort lava, men lava med røde farver og gul svovl udtræk ind i mellem. Lava området er fantastisk stort, meget større end jeg havde forestillet mig. Catania, der er en stor by ved havet der ligger ca. 50 km fra Etna blev begravet for

godt et hundrede år siden og 70.000 mennesker omkom. Lavaen nåede 500 meter ud i havet før det størknede. Da vi senere kørte gennem Catania og så byggeri og stenbrud, kunne vi se hvordan man arbejdede med lavaen i store dybder. På vej ned kørte vi gennem det område der blev dækket af lava ved sidste udbrud. Vi så rester af enkelte huse der ikke var brændt, men mast af lavaen. Det var også mærkeligt at se fuldstændig gold lava og grøn

skov støde op til hinanden. Vejen op og ned var meget fin at køre på, og det var en fantastisk oplevelse at besøge Etna.

Nu kørte videre mod syd gennem Catania mod Siracusa, hvor vi vil holde de næste dage. Denne gang viste vore GPSer os lige til stedet, der er en plads til autocampere midt i byen. Der er plads til 100 biler og vi blev modtaget af campingfatter. Vi blev dirigeret på plads, og fik forklaret hvor der er strøm, vand, tømmeplads og en hane med drikkevand. Der er bad og toilet på pladsen. Alt incl. prisen på 15 Euro pr. døgn. En fin modtagelse vi ikke er vant til. Så hentede han tre sæt brochurer med

seværdigheder i byen og forklarede hvor det lå, og hvor lang tid det tager at gå der til. Det var en meget fin service.

I aften spiser vi ved bilerne og hygger os i den lune aften. Det er jo mørkt ved halv ni, så vi har stearinlys på bordene, og det gør jo ikke hyggen mindre. Vi planlægger at bruge to dage i byen her. Vi kørte 185 km i dag.

Fredag d. 29. august

Det er varmt her i byen sikkert over 30 grader her til morgen. Vi vil ind til centrum og se et græsk og et romersk teater og et stenbrud fra før vor tidsregning. Vi gik 8.30 og først kom vi forbi en nyere kirke med usædvanlig flot arkitektur. Der var messe kl. ni og mange var allerede samlet. Vi satte os lidt i

baggrunden og beundrede kirken, der er meget stor og cirkelrund. Hele vejen rundt er der som kapeller, hvor kun en lille del var i brug. Kl. ni kom fire præster frem med

messesang og folk rejste sig. Vi blev siddende lidt, men en messe er en langvarig forestilling så vi gik udenfor. Kirkebygningen består af søjler der rejser sig som et indianertelt og med lysindfald mellem søjlerne hele vejen rundt. Derfor er lyset det samme hele dagen, uanset solens stilling.

Vinduerne nederst i kapellerne er glasmalerier. Det er nok den flotteste nyere kirke, at jeg har set.

Så gik vi videre hen til ruinerne af de gamle teatre, og der var gratis adgang for pensionister. Det var Lis der spurgte, og de svarede ”dokumentation madame”. Vi har vore pas med, når vi går i byen, så det var ingen problem. Det skulle vise sig, at vi kom til at spare virkelig mange penge, fordi der i Italien er gratis adgang til alle offentlige bygninger og museer for EU borgere over 65 år.

Det græske teater blev stadig brugt til en række klassiske forestillinger, mens det romerske lå som ruin. På vej til det romerske gik vi forbi en række sarkofager, og Marie sprang op i et af dem, og vi tog billeder. Da hun stod op igen, kaldte vi det for jomfru Marias genopstandelse. Stenbruddet var en lidt uhyggelig oplevelse. Det var her fanger arbejdede i gamle dage. Med hammer og mejsel har de arbejdet sig omkring 50 meter ned i klippen og derefter udhugget en sneglegang på 30 meters højde ind i klippen. Gangen havde lidt form som en kirke og havde et fantastisk ekko fra de rå klippesider. Alt dette skete før Kristi fødsel. Arcimedes, den berømte tænker er født her og ligger begravet ved siden af stenbruddet. Han blev dræbt af herskerne på grund af hans tænkning og ideer. Det var varmt at gå rundt i området, meget varmt. På vej tilbage satte vi os og fik en øl, det var dejligt at sidde lidt og hvile sig. Vel hjemme igen ved bilerne tog vi lidt at spise og en dejlig middagssøvn under markisen, og kl. 15.30 var vi klar igen. Denne gang ville vi se byens katakomber, et kæmpe anlæg under byen der rummede 20.000 gravpladsen, men nu er ryddet. Indgangen har været en kirke, nu ruin og nede i gangene var der flere kapeller. Gangene her var høje og brede og gravene lå ved siden af hinanden og ikke i etager, som vi før har set. Familiegravene var meget dybe, måske 20 pladser ved siden af hinanden dybt ind i klippen. Man kan kun komme ned i katakomberne med en guide, og vi havde en engelsk talende. Hun talte dårlig engelsk og hel uden begejstring nærmest som en slidt grammofonplade. Hun var virkelig dårlig, Vi forstod intet, og de andre der ellers snakker engelsk forstod kun lidt, og spørgsmål var hun slet ikke interesseret i. Trods det var det interessant at se stedet, og vi skrev i gæstebogen som de første danskere i et år. Turistkontoret lå lige overfor katakomberne, men desværre lukket, og så stod vi og så os lidt omkring. Pludselig dalede et bykort ned fra altanen

ovenover, og vi kiggede op. Der stod en mand og han kastede to kort mere ned. Mens vi studerede kortene, kom han ned og fortalte lidt om byen, og så bød han på kaffe på sit kontor. Det var små mokka kopper og meget stærk og med meget sukker. Det smagte såmænd ikke værst. Han var tilsyneladende ejendomsmægler, og til sidst forærede han damerne en kuglepen hver. Han fortalte også at der var et supermarked lidt ned ad sidegaden og vi fik handlet lidt på hjemvejen. Om aftenen tog vi et samlet billede ved bilerne, som Bjarne vil sende på mail til ham, når de kommer hjem.

Lørdag d. 30. august

I dag var det den gamle del af byen Siracusa der stod på programmet. Der var et stykke at gå, og vi ville finde en bus dertil. Camperfatter afviste den ide, det var ikke langt og en fin gåtur med meget at se undervejs. Nå, ok, så gik vi. Han havde ret, det tog kun en halv time og var en udmærket tur. Den gamle bydel ligger på en ø og to broer forbinder bydelene. Det er rigtig gamle huse der ligger her, og med den iver sicilianerne vedligeholder deres ting, ja så var meget af det simpelthen ved at falde sammen. Der var sat afstivning op og nogle steder ligefrem bygget en udvendig stålramme for at holde det hele oppe. Folk boede i det alligevel, vi blev vinket ind i en baggård hvor en flok ældre sad og hyggede sig og diskuterede. De havde lige fået brev fra bystyret, men hvad der var i vejen, fandt vi ikke ud af. I baggården var der malet lidt, og der lå heller ikke så meget affald som på gaden. Affald ligger i alle hjørner der ikke er brugt til andet, det ser ikke godt ud og desværre er det almindelig over hele Syditalien. Gaderne i den gamle bydel er meget smalle eller utrolig smalle. En bil kan lige være der i bredden, men ikke møde nogen og i de utrolig smalle gader kan der kun være motorcykler. Den kører de

så til gengæld på over alt og ikke særlig langsomt, for at sige det på den måde. Kirker er der rigtig mange af og mange i dårlig stand og lukket for os. Men man var gået i gang med restaurering af bydelen, og vi så mange bygningen med stillads, hvor man bevarede det gamle, og vi så nye bygninger i ny stil, hvor man havde fjernet det gamle og bygget ny. Der var mange åbne pladser, og på den centrale plads var der et flot springvand og restauranter i masse vis. Vi satte os og fik en øl og hvilede benene lidt. Efterhånden var det ved at være frokosttid og Marie, som altid danner fortroppen når der skal ledes efter noget, fandt et lille sted ved havnen med mange folk. Når der er mange er maden sikkert god, sagde hun, og det havde hun ret i. Vi bestilte pizza, troede vi, men de rigtige laver de kun til aften, så vi fik et stykke franskbrød med pizzafyld ovenpå. Det smagte og mættede godt. Der er ikke noget der hedder færdigfrosne pizzaer her på Sicilien, der bare skal varmes i microovnen. Vi gav os god tid og begyndte så hjemturen gennem resten af den gamle by. Vi kom forbi Katedralen der lå på en flot plads i byen og var en stor fin bygning udefra, men skuffede indvendig. Den var meget mørk og trist, syntes jeg. Det havde været en hyggelig og interessant tur, men også anstrengende i varmen, ca. 35 grader, tror jeg. Ved firetiden var vi hjemme ved bilerne igen og slappede af indtil aftensmaden kl. 19.30. Vi aftaler hver aften hvornår vi synes, at det vil være passende at spise sammen, det er hyggeligt. Ved tyvetiden er det ved at være mørkt, og så sidder vi med stearinlys og nyder den lune aften.

Søndag d. 31. august

I dag skal vi ud på vejene igen, det bliver dejligt. Vi vil prøve at nå Templernes Dal ved Agrigento, men først vil vi køre forbi Noto Antika. Det er ruinerne af en by der blev ødelagt af jordskælv i 1600 tallet. Man besluttede dengang, at byen ikke skulle genopbygges på samme sted, men flyttes otte km. mod syd. De sidste km af vejen der til stedet var en gammel bjergvej og meget smal og en gammel bro der kun kunne bære tre ton, skulle vi også over.

Vi kørte kun en bil af gangen på broen og kom godt over med alle tre biler. Det var en meget flot tur. På stedet hvor byen havde ligget, var der kun ruiner tilbage af fæstningen, så der var ikke meget at se på. En byport var restaureret ligesom et stykke af bymuren, så et indtryk gav det da. På begge sider af ruinerne var der meget dybe slugter. Om de er skabt af jordskælvet, snakkede vi en del om, men det er de nu nok

ikke. Byen har nok været bygget på begge bjergsider og derfor været meget udsat for at falde ned ved jordskælv. Skønt bilerne var låst, dog uden kæde og hvad vi ellers har af ekstra sikkerhed, blev vores åbnet og en taske med en drikkedunk og pas samt vores mobiltelefon stjålet. Det er bare så træls, at man ikke kan forlade bilerne i 15 minutter uden alt sikkerhedsudstyr er aktiveret. Nå, men sådan er det altså bare her på Sicilien. Jeg lånte en telefon af Bjarne, og fik ringet til Kaj fra Kolding, og han spærrede så telefonen for os. Det er jo ikke de store værdier, men vi mangler tingene på turen.

Næste stop var det nye Noto. Byen blev bygget efter jordskælvet og man ser tydelig, at der har været en byplan med lange lige hovedgader på langs af bjerget, så de kunne blive så vandrette, som det nu var muligt. Mellem hovedgaderne gik sidegader vinkelret, og de var meget stejle. Der var gjort meget ud af bygningerne med udsmykning, og gaderne var bredere end i andre byer vi er kørt igennem. Vi vandrede en lang tur gennem den gamle bydel og kom til det store torv med en kirke og et rådhus, tror jeg det var. Her spillede politiorkestret og præsterne fra kirken stod på trappen og hørte på. Mange folk var samlet, det var jo også søndag. Nu var det middag, og vi fandt et sted, hvor vi spiste frokost, først noget pasta med masser af tomat og derefter et stykke grillstegt kød uden tilbehør. Det virker lidt mærkeligt på den måde, at man spiser det hver for sig, men hvedebrød er der til det hele, og det hjælper. Efter at vi havde hvilet os lidt, vandrede vi videre ned af hovedgaden mod bilerne. Vi ville ikke samme vej tilbage til bilerne, så der var lidt forskellige meninger om hvilken der var den rette. Det gik meget op og ned, så det var ikke så rart at vælge forkert i den varme. Det gjorde vi heller ikke, for pludselig var bilerne der. Besøget i Noto tog lang tid, men det var absolut tiden værd. Resten af turen til Agrigento gik uden problemer og gennem skiftende landskab. Vi så rigtig landbrugsland, der var oliepumper og vi kørte forbi et kæmpe olieferinaderi i

Gela. Vi kørte så højt i bjerge og på broer over så dybe slugter, at man skulle tro, at vi var på flyvetur og ikke i bil. Landskabet er meget mere åbent her og udsigten fantastisk. Vi var fremme på campingpladsen ved 19 tiden og efter en snak og sen aftensmad, gik vi i seng netop som nogen i byen fyrede et større festfyrværkeri af med raketter og ikke mindst kæmpe brag. Det var flot, men larmede forfærdeligt. Vi kørte 251 km i dag.

Mandag d. 1. september

Nu holder vi i Agrigento på campingpladsen og her holder bussen der har forbindelse til Templernes dal, som vi vil se i dag. Bussen kører ved ni tiden og der er kun to km. Templernes dal er en oldtidsby med mange velbevarede søjletempler som grækerne byggede 500 år f.kr.

Senere kom tyrkerne og senere igen romerne og disse krige ødelagde en del, men det er nok et af de bedst bevarede tempel områder fra dengang.

Normannerne tog til Sicilien som lejesoldater og fik jord som løn. Efterhånden var de så mange at de overtog magten. Det var omkring år 1050 og Sicilien blev et kongedømme med Normanner som herskere, og det holdt i ca. 150 år. Herefter blev der borgerkrig igen.

Det koster 8 Euro at komme ind, men intet for pensionister, det er flot. Området er stort, så vi købte et kort for 1 Euro, og så vandede vi ud i området. Det er fantastisk hvad, at man har kunnet bygge dengang. Søjlerne stod endnu, og en del af overliggerne til taget var der også stadig. Der er sat projektører op rundt om Templerne, nænsomt skjult af sandsten. Hele området er bygget op i sandsten, og det er da slidt en del. Mange steder så vi fossiler af Østersskaller i sandstenene, det har altså været hav engang, hvilket er svært at forestille sig. Det er varmt på Sicilien midt på dagen så vi svedte bravt og drikker vand hele tiden. En lille cafe undervejs blev besøgt, og vi købte en Fanta til

Asta og en Cafelate til mig samt en lille pizza, som vi delte. Efter godt halvdelen af området var gennemgået og fotograferet og vi havde nydt de skønne udsigter, gik vi ind et sted for at slappe af og spise frokost. En 1,5 l vand til Asta og stor øl til mig og så en stor pizza til hver, det kostede 22 Euro, så det var ikke dyrt.

Nu var vi friske til resten af området. Det var mere ødelagt end det første, og vi var enige om at kun jordskælv kunne vælte stenene rundt på den måde, men i Bjarnes bog om Sicilien står der, at det er sket i de mange krige. Midt i området var der udhugget et liggende menneske med armene under hovedet. En kæmpe statue der ikke var væltet, men var skabt sådan. Det så pudsigt ud. Nu gik vi mod udgangen godt trætte af at vandre rundt mellem stenene, ganske vist var der fine stier, men dem fulgte vi ikke altid. Bussen vi havde billet til

fortsatte ind til en anden lille by få km væk, og vi tog en rundtur med bussen dertil på hjemvejen. Marie og Preben havde besøgt området fire år tidligere, så de kunne

fortælle, hvor vi fandt de spændende detaljer. Det var en anstrengende og interessant dag, vi her oplevede. En svømmetur i polen på campingpladsen var herlig, da vi var hjemme igen og en lille lur blev det vist også til. Så handlede vi lidt i supermarkedet overfor campingpladsen, før vi alle samledes for at planlægge turen i morgen. Aftensmad blev lidt let i dag for vi havde jo spist pizza inde i Templernes dal. Som sædvanlig gik snakken lystig til, at vi

gik i seng ved ti tiden.

Tirsdag d. 2. september

I dag tager vi det vestlige Sicilien rundt. Vi kører langs kysten så vidt muligt, og vi stopper ved Sirinunte Antica, som er noget lignende Templernes dal. Området er større, skal man hele vejen rundt, er der tre kilometer. Ruinerne er måske ikke så intakte, men ellers ligner det meget. En stor fotostat ved indgangen viser hvordan området har set ud, da det var intakt. Der har været en kraftig bymur

omkring en del af området, og der var det største tempel og de største huse. Udenfor var også et stort tempel der i dag er det bedst bevarede, og så boede almindelige folk her tæt op til bymuren. Det var interessant at studere fotostaten. Klokken var ved at være 12, og det var varmt, meget varmt ude i området. Vi var ved at leje en bil til en rundtur, men Marie og Preben ville hellere gå og lysten til at bruge mange timer til at se det samme som i Templernes dal var begrænset, så det opgav vi. Asta og jeg gik en lille tur til det nærmeste og bedste tempel og så tilbage til bilen. Fotoapparatet var løbet fuld, skønt jeg tømmer det jævnligt. Billederne blev overført til computeren, og så er der plads til 150 nye billeder.

Derefter tog vi frokost og jeg fik en lille lur, og Asta fik skrevet en masse kort. Her kostede kortene kun 1,50 kr., hvilket er ca. halv pris. Efter en times tid var de andre også tilbage og var klar til afgang. Nu kørte vi forbi Marsala til Trapani, hvor vi ville op på et udsigtspunkt der hedder Erice. Undervejs kørte vi gennem de største vinmarker jeg har set. Markerne var meget vel passede, og det så virkelig godt ud. Druerne var modne og man var i gang med at plukke. Vi mødte små lastbiler med druer hele tiden, men vi så ikke plukkemetoden så tæt på vejen, at vi kunne se hvordan de gjorde, men jeg tror ikke det var med håndkraft. Det var der for få folk på marken til. Landskabet skifter meget når vi kører og vi ser pudsige ting. Midt i de fine vinmarker, lå der pludselig en lille forfalden ejendom. Det så ud som om manden var flyttet ind i en gammel ruin med lidt buer og en masse stenblokke. Så havde han stablet en del af blokkene op igen, og i de åbne gårde gik hans får og geder og et par hunde passede på.

Efter lidt søgen fandt vi vejen til udsigtspunktet, men det lignede en lille bjergvej og vi besluttede derfor, at vi havde kørt nok på små bjergveje og set så mange flotte udsigter, at vi tog vejen uden om til den campingplads, vi havde valgt som holdeplads. Den ligger helt ude på en spids nord for Erice der hedder Vito Lo Capo. Pladsen hedder El-Bahira og den ligger virkelig langt væk fra al ting. Det er en stor fin plads med svømmebassin og alle faciliteter. Det er nu lavsæson og plads nok og nu er prisen nede på 14 Euro, hvilket er under det halve af normalt. Vi har alle købt ACSI-bogen og bruger disse pladser fra nu, da højsæsonen er slut, og der er store rabatter på ACSI pladserne.

Resten af dagen forløb som den plejer med afslapning, mad og hyggesnak til sengetid. Vi har nu kørt i fire uger og har fire uger tilbage. Det passer fint, idet vi i dag passerede det punkt der var længst hjemme fra, nemlig Masala på vest Sicilien. Vi kørte 223 km i dag

Onsdag d. 3. september

Det er fridag i dag, og vi sov til kl. 8. El-Bahira ved San Vito Lo Capo, hvor vi holder er en dejlig campingplads, og der er svømmebassin både et stort og et til børn.

Udsigten er fin med Middelhavet til den ene side, og bjergene til den anden. Da morgenritualerne, brusebad, havregrød og dagbog er overstået, vil vi gå en lille tur. Det vil de andre også, så vi følges ad ned til havet. Der er store sten og lava stykker

på hele stranden, og vi kan ikke bade.

Vandet er klart og der er nogen der svømmer med snorkel. Der går en sti langs stranden, og vi følger den. I det fjerne er der ligesom en vej op over de stejle bjerge bag campingpladsen, og vi går lidt der hen ad. Det er stenet og støvet og næsten ingen vegetation, men alligevel er der kokasser hist og her. Der er langt, og vi kravler over en mur og passerer et par stendiger før vi er ved vejen op. Her færdes der folk, og så ligger der affald, som der gør overalt på Sicilien, hvor der kommer mennesker. Nogle gamle dæk, et bilvrug, en halv vaskemaskine, noget byggeaffald og gamle havemøbler ligger smidt i det ellers fine landskab. Preben udviklede teorier om, at det var Mafiaen der havde skaffet sig af med en modstander ved at lade bil og mand køre ud over bjergkanten. Det holder nu nok ikke, men vi havde meget sjov ud af at bygge videre på det.

Oppe over bjergkammen er landskabet fladt og her går der nogle køer, og der er lidt spredt bebyggelse, men ellers et godt landskab hvor alt er vissent nu. Vi har ikke fået vand med, for det var jo bare en lille tur, vi ville gå, Lis og Bjarne har heller

ikke noget med, men det har Marie og Preben, og vi deler deres beholdning. Det var dejligt, og det er rigtig varmt nu. Så går vi samme vej tilbage og direkte i svømmebassinet, da vi er tilbage ved middagstid. En fin tur, men også anstrengende. Efter frokost sover jeg et par timer, og Asta skriver kort. Hun har hvis sendt 80 stk. på nuværende tidspunkt, hun elsker at købe kort og så sende dem til familie og venner. Vi holder i skygge og resten af

Oppe over bjergkammen er landskabet fladt og her går der nogle køer, og der er lidt spredt bebyggelse, men ellers et godt landskab hvor alt er vissent nu. Vi har ikke fået vand med, for det var jo bare en lille tur, vi ville gå, Lis og Bjarne har heller

ikke noget med, men det har Marie og Preben, og vi deler deres beholdning. Det var dejligt, og det er rigtig varmt nu. Så går vi samme vej tilbage og direkte i svømmebassinet, da vi er tilbage ved middagstid. En fin tur, men også anstrengende. Efter frokost sover jeg et par timer, og Asta skriver kort. Hun har hvis sendt 80 stk. på nuværende tidspunkt, hun elsker at købe kort og så sende dem til familie og venner. Vi holder i skygge og resten af

eftermiddagen sidder vi og læser om de ting vi evt. skal se de næste dage. Før aftensmaden samles vi alle og planlægger turen i morgen. Da regner vi med at nå Palermo, men først vil vi køre tilbage til Erice, som vi ikke orkede at køre op til på vej hertil.

Torsdag d. 4. september

Vi startede tidligt i dag, receptionen på campingpladsen var knap åben, da vi kørte, så vi kunne få afregnet inden. Turen gik langs vandet med sol på bjergene, det var flot. Videre op af en bjergknold midt i et ellers ret fladt landskab. På toppen lå den meget

gammel lille by Erice, og den ville vi besøge. Først fandt vi en parkering til busser og autocampere, men vejen gik videre og helt oppe ved byen var der en stor fin

parkeringsplads. Vi kørte forbi et par betjente der ikke reagerede, så det var sikkert ok, at vi holdt der.

Vi var tidlig der oppe, så der var fin plads. Udsigten var fantastisk, dog var der en del varmedis der generede. Så slentrede vi gennem de gamle gader, hvor der kun må køres i bil af beboerne, det var dejlig fredeligt at gå der. Gaderne er smalle og stadig belagt med de oprindelige brosten med store sten i mønstre og små til udfyldning. Det så godt ud, og man kunne fint gå på det med alm. sko. Husene var alle gamle og i pæn stand med små baggårde, hvor der var fin orden og blomster. Det var rigtig en gammel original hyggelig og fin by. Byen var ikke et museum, men beboet af alm. mennesker. Længst væk var en borg bygget helt ud til den næsten lodrette klippe. Man var ved at restaurere lidt på det, og vi kunne ikke komme ind i bygningen, kun i en lille del der var indrettet til restaurant. Parken var velholdt og igen var der en fantastisk udsigt. Vi fortsatte rundt i byen til torvet i centrum og satte os ved en lille cafe, hvor vi fik øl og cafelate efter ønske, og ikke mindst fik hvilet benene. Det går konstant op og ned i gaderne. Nu ville vi se domkirken, men i hvilken retning skulle vi nu gå. Min stedsans plejer at være ret god og Preben støttede mit valg, mens Bjarne ville en anden vej. Vi skulle have fulgt Bjarne, for vi endte i den forkerte ende

af byen. Nå byen er jo ikke ret stor, så det gik ikke så galt. Domkirken er bygget af normannerne af genbrugsmateriale fra områdets templer for ca. 1000 år siden. I 1853 faldt loftet ned på grund af manglende vedligeholdelse eller måske var de begyndt så småt at restaurere kirken. Derefter gik man straks i gang med at genopbygge og restaurere det hele, og kirken står i dag med et venligt lyst og meget flot indre og mange fine detaljer. Det kostede kun en Euro i entre, så vi spurgte ikke om pensionist rabat.

Så var besøget i Erice forbi, og vi gik ned til bilerne. De stod i solen og var virkelig varme indvendig. Derfor kørte vi lidt ned til pladsen for autocampere, og der fik vi øje på en grøn seddel under viskeren. Det var en bøde på 36 Euro til hver for ulovlig parkering. Lidt forkert af politiet, at de ikke vinkede os væk da vi kørte ind på pladsen. Nu må

vi se om bøden finder vej til os, når vi kommer hjem. Efter at have spist frokost fortsatte vi mod Palermo og fandt camper pladsen i nærheden af centrum, som vi

havde valgt at holde på. Det er en stor asfalteret parkeringsplads der er bevogtet. Der er træer og huse rundt om pladsen og ingen vind, så der er meget

varmt, ca. 35 grader. Vi gik en lille tur i byen for at finde busholdepladsen til centrum og så få handlet lidt. Vi grillede pølser til aftensmad, og ved 21.30 tiden gik vi til ro.

Vi kørte 141 km i dag.

Fredag d. 5. september

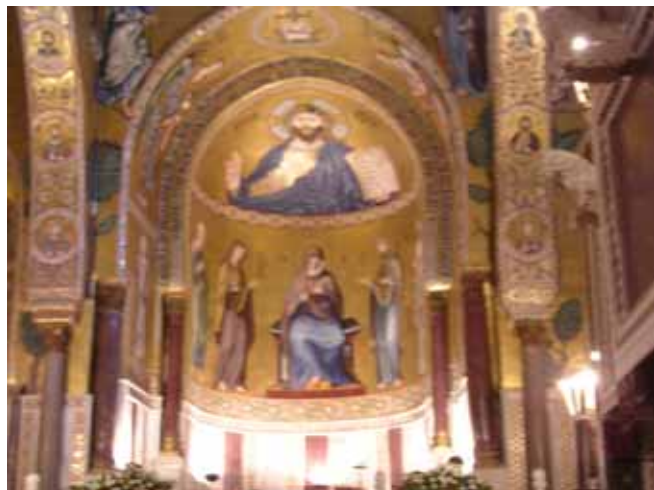
Vi er i Palermo, og i dag vil vi bruge hele dagen på de attraktioner, vi kan nå at se. Halv ni går vi det lille stykke hen til Metroen. Vi har købt billet til bus og

metro i halvanden time. Der er ingen mennesker på perronen, og da toget kommer, er det et gammelt dieseldrevet tog, skønt de kører i tunneler. Det var unægtelig en anden standard end i Rusland. Senere skifter vi tog, og det er mere moderne, men stadig på diesel og under jorden, det er altså ikke sagen. Nå, vi når alligevel ind i centrum og leder efter turistkontoret. Endelig får Asta øje på skiltet inde i stationsbygningen og efter lidt ventetid får vi at vide, at det er information om tog, men vi skal finde en metalkasse med en dame i udenfor, og det gør vi så. Hun har de ønskede bykort med seværdigheder, og vi vælger at starte i katakomberne der skulle være noget helt specielt i Palermo. Vi tager bussen,

og da vi er kommet ind, er min pung væk. Det var ikke så godt, hvad gør vi. Da jeg gik ind, stod der to mand, som jeg næsten ikke kunne komme forbi, og jeg tænkte, at

det var dem der havde stjålet pungen. Pludselig kom en mand med pungen, han kunne se, at gruppen var i oprør og vidste så, at det var mig der havde mistet pungen. Der manglede intet, og glad var jeg. Han fik 5 Euro i findeløn. Jeg ved stadig ikke, om jeg har tabt den, da jeg gik ind i bussen, om han har set hvem der stjal den, eller om det var ham selv der var tyven og bare ville tjene findeløn, men glad var jeg, og de andre med.

Det kostede 1,5 Euro i katakomberne, og det var et makabert syn vi mødte der nede. Ligene var lagt på hylder i deres tøj, og der lå de stadig. Nogle var hængt op på et søm i en niece i væggen og stod derfor op. Nogle var skeletter, mens man på andre kunne kende ansigtstræk. De fleste var mellem 100 og 200 år gamle, men enkelte var helt fra 1588, og de nyeste var tre barnelig fra 1920. Det var det mest usædvanlige jeg har set, og jeg bryd mig ikke om at gå dernede, men en oplevelse der vil blive husket, var det hel sikkert.

Nu vandrede vi ind mod centrum igen og satte os ved en lille cafe og fik lidt at drikke, hvorefter vi fortsatte. Vi kom forbi en frugt bod, hvor der stod en af de små trehjulede scootere, som de kører alverdens ting på, den var læsset med en ordentlig stak meloner og dækkene var næsten flade. Overlæs er et ukendt begreb hernede. Nu var det også ved at være middag, og vi gik forbi et lille sted med lokal mad. Ejeren kom farende ud og fik fat i Lis. Han mente, at vi bestemt skulle smage hans Spagetti Bolognaise. Det kostede kun 12 Euro med en øl til, men Lis kan jo en del Italiensk og inden vi så os om, havde hun forhandlet prisen ned til det normale på 5 Euro incl. en øl. Så gik vi ind, nogle af stamgæsterne måtte flytte, så vi kunne få plads. Det var

virkelig en oplevelse at være inde hos en rigtig Italiener med al sit temperament. Øllene kom hurtig, og så gik han i gang med at lave spagettien. Det tog lang tid, men det gjorde ikke noget, der var nok at se på. På væggene hang alverdens gamle ting uden der egentlig var noget system i det. Nogle breve og postkort fra hele verden var der også. Det var gæster der havde sendt billeder eller takket for maden, da de var kommet hjem. Endelig kom spagettien en stor portion, og det smagte bare godt. Snart efter var vi inde i centrum igen og gik hen for at se en moske med fem specielle kupler, den var under restaurering, så vi så den kun udefra. Så ville vi se det gamle kongeslot med tilhørende Cathedral. Det var lidt svært at finde indgangen og her over middag, var det virkelig varmt i solen. Der var gratis adgang for pensionister, og først så vi Cathedralen. Den var udsmykket på alle vægge, buer og lofter med mosaikker. Jeg har næsten aldrig set noget så flot. I kongeslottet kom vi med en gruppe italienere, men guiden oversatte til tysk for os. Det var en livlig lille dame der gik op i opgaven med liv og sjæl, som de fleste italienere gør. Vi kom gennem mange sale, og de var som forventet. Til sidst så vi parlamentets mødesal og regeringens mødesal. Slotte bruges nu af Det Sicilianske parlament og af militæret. Trætheden begyndte at melde sig, så en cafe blev fundet, og vi sad og hvilede os lidt og så på gadelivet. Så var det domkirken vi ville se og fandt den let. Det var en mægtig stor og lys kirke med fine udsmykninger og i sideskibet var et alter i sølv, det så flot ud. I betragtning af, at det var en voldsom stor kirke, syntes jeg egentlig den var fin og hyggelig. Så gik turen til et berømt springvand med nøgne skulpturer. Det var stort og med ca. 20 springvand og mange skulpturer og dyre hoveder der alle havde en vandstråle i munden. Det var det sidste vi ville se, og vi var trætte. Måske derfor syntes jeg ikke det var særlig imponerende. Hjemturen foregik med bus og ved syvtiden var vi igen ved bilerne, og da var solen heldigvis gået så langt ned, at der var skygge ved bilerne. Ca. 35 grader i dag og ingen regn så længe jeg kan huske.

Lørdag d. 6. september

Vi forlod Palermo kl. 8.30. Det var en fin holdeplads vi havde der med den centrale beliggenhed. Snart var vi på motorvejen mod Messina og senere fulgte vi motorvejen mod Enna. Vi ville ind i landet i dag og ikke følge kysten, som vi havde gjort det meste af tiden. Ved Enna kørte vi fra motorvejen og ind på mindre veje mod Etna. Nu var vi i

landbrugsområde og markerne var nogenlunde at køre på. De pløjer og gør klar til en afgrøde, når der kommer regn en gang. Det er betydelig varmere her inde midt på Sicilien end ude ved kysten. Marie sagde, at vi havde været over 40 grader midt på dagen, men da kørte vi heldigvis, og så mærker man det ikke så meget. Vi kører med åbne vinduer, og så får vi masser af luft ind i bilen. Snart kunne vi se Etna i en mægtig silhuet mod himlen. Der var lidt skyer omkring toppen, men vi syntes også, at det dampede fra krateret på toppen. Fra den side ser man også et utal af små kratere på Etnas sider. Vi kørte syd om Etna og ud til kysten nord for Catania og holder nu på Jonie ved Caulonia Marina. Det er en dejlig plads lige ud til havet, og jeg var i vandet, straks efter vi ankom.

Dejligt efter en dag på landevejen. Vi fik anvist en plads ved siden af et dansk par med to drenge fra Brande. Det er kun anden gang vi møder danskere på turen. De var på en tremåneders tur, og vi nød at snakke lidt med dem. Ved stranden var der også et ungt par fra England. Hun var dansker og han var australier, de var på interrail i Europa og talte begge fint dansk. Også meget søde mennesker. Det var et sjovt sammentræf med så mange danskere. Efter min svømmetur fik vi et chok mere. Vi låser altid bilen grundigt nu når vi går fra den, og i mine badebukser er der en lille lomme med lynlås til en nøgle og der lå nøglen også denne gang, men da jeg kom op var nøglen væk. Selve stoffet lommen var syet af var blevet skør efterhånden, og nu var det bare et stort hul.

Vi låser jo camperen meget forsvarlig, så det ville ikke blive let at bryde ind. Heldigvis er der elastik i benene, og det havde holdt

nøglen indenfor. Asta og Marie stod og fik forskrækkelsen sammen med mig, men da jeg mærkede, at nøglen badebukserne som jeg sagde jeg til dem, at jeg hjælp til at finde den, morede os over nu, da var lettet igen. Om op på en bro, så vi Vi ville se, om der var krateret om aftenen. nemlig hørt fra det par vi traf, men vi så skær. Igen en dejlig grader sluttede dagen. Vi kørte 236 km i dag.

stadig var i havde på, ikke behøvede hvilket vi stemningen aftenen gik vi kunne se Etna. rødt skær over Det havde vi første danske ikke noget rødt aften med 26

Søndag d. 7. september

Så kom dagen hvor vi igen forlader Sicilien. I 14 dagen har vi kørt øen rundt og oplevet mange spændende ting og en meget hjælpsom befolkning med tydelig sydlandsk temperament. Vi har set Siciliens mange kulturskatte og set det utroligt flotte landskab skifte karakter hele tiden, mens vi kørte rundt. Vi set det værste svineri med affald smidt i naturen og langs vejene, og vi har set de fineste rene byer. Vi har set nye badebyer med brede promenader og gamle landsbyer med så smalle hovedgader, at vi knap kunne køre camperen igennem. Kort sagt, Sicilien har været en dejlig oplevelse og det dejlige vejr på denne årstid gør oplevelsen meget behagelig.

Før vi sejlede, ville vi dog lige køre en sidste rundtur omkring Etna. Så vi tog turen hele vejen rundt vest og nord om, før vi kørte ud på motorvejen ved Taormina mod Messina. Turen var flot og Etna røg lidt til ære for os, tror jeg nok. Ved middagstid var vi ved færgen. Vi havde returbillet, så vi kørte bare ind i køen, men det var bare det forkerte selskab, så vi blev vist ud til siden, men flinke som de er, tilbyder de at sende en bil foran os, så vi kunne finde den rigtige færg. Italienerne kører både frækt og hurtig, så Preben måtte virkelig have begge ben på speederen for at bevare kontakten med ham, vi andre kom så bare bagefter, men det var da flink gjort, og der var faktisk langt mellem de to færger.

Efter den korte sejltur over Messina strædet var vi på fastlandet igen, og vi fortsatte mod syd rundt om "tåen". Pludselig kørte en politibil ud og gemte sig bag os, og da vi kørte sidst i dag gav vi første bil besked om at overholde fartgrænserne. Resultatet var, at efter meget kort tid havde vi ca. 15 italienere bag os og politibilen, og de kørte alle pænt. Det varede dog ikke længe, for så gav betjentene gas og overhalede os alle tre i et hug. Det var godt nok midt i en by med 50 km begrænsning. Der var da også dobbelt optrukne striber på vejen. Der var da også sebrastriber og frakørselsbaner til venstre, men der kom ingen modkørende, og så kørte betjentene altså bare om, og det gjorde alle italienerne bag politibilen også. Som Bjarne sagde i radioen, hvad mon de egentlig kører rundt og holder øje med på vejene. Den slags kørsel er helt normalt for italienerne, men med en patruljevogn forrest har vi dog aldrig før set det.

Vi fulgte kysten rundt om "tåen" til campingpladsen Calypso ved Calunia Marina. Det er en stor fin plads, og vi holder helt ud til vandet. Sæsonen er forbi i Italien, og vi er nok kun ti biler ialt på pladsen der har 130 pladsen. Der er også restaurant, og vi bestemte, at spise der i aften, så efter den sædvanlige slappe af øl og en dejlig svømmetur, gik vi på restauranten kl. 20.30. Der var fuld gang i pizzabagning i en åben sten ovn, men vi ville nu gerne have en rigtig middag i aften. De havde et stort

spisekort med tysk og engelsk oversættelse til os, så det var fint og alle fik valgt hvad, at de ville have, men da tjeneren kom for at modtage bestilling, sagde hun, at de kun havde pizza. Hun så ud, som om hun ikke fattede, at vi ikke kunne gætte det af os selv, det var jo ikke højsæson mere. Men hun havde jo lige givet os hele spisekortet med alle retterne. Nå, pizza er jo også typisk italiensk, de er gode og der er mange varianter. Så forfra igen med at finde ud

af hvad hvilken hver især ville have, og hun kiggede noget op i loftet fordi det tog lang tid for os at få det bestemt. Bjarne foreslog hende, at hente drikkevarer mens hun ventede, og det gjorde hun så. Igen en sjov oplevelse af det italienske folks anderledes tankegang. Pizzaerne var gode, og vi fik dem serveret frisk lavet direkte fra stenovnen.

Vi kørte 293 km i dag.

Mandag d. 8. september

Her er simpelthen så dejligt, at vi bliver en dag mere. Høje træer der giver skygger.

Middelhavet med klart vand på ca. 25 grader og sol hele dagen og op til 35 grader i skyggen. Vi sov derfor længe i dag, helt til kl. 8. Efter morgenmad og snak i en times tid gik vi alle ned bade. Vandet er utrolig let at er noget stenet, og det bliver kan bunde 20 herlig bade tur, og vandet så længe komme til at fryse. være middag, og lang middagssøvn, med dem, der var vågnede, var det kaffetid, og vi sad og nød det dejlige vejr. Så ville Marie og Preben ud at gå en tur, men vi andre ville slappe af, så vi gik ikke med. Da de kom tilbage, gik vi i vandet endnu en gang, og så samledes vi over en øl og lidt vin og fik planlagt turen i morgen. Det tog til spisetid, og vi fik kylling på grill med kartofler og sovs og senere is til dessert. Ved 22 tiden gik vi i seng og læste lidt, men vi var hurtig trætte. Jeg tror, at det er varmen der trætter. Det er også varmt om natten, og vi sover uden tøj og uden noget over os, men så går det også fint.

til vandet for at meget salt, og det er svømme i. bunden men kun runde sten gradvis dybt, så man meter ud. Det var en man kan blive i man har lyst uden at Ja, så var det ved at derefter tog jeg en mens Asta snakkede vågne. Da jeg

Tirsdag d. 9. september

Også i dag nåede vi over 35 grader midt på dagen. Der lå et lille supermarked ved udkørslen fra campingpladsen, og vi startede køreturen med at handle lidt der. Vi kørte hele dagen langs kysten til Sibari og holder nu på camping Village Pineta di Sibari. En rigtig stor plads med store træer der giver skygge, og der er en fin sandstrand lige foran bilerne og vandet, det er bare dejligt. Vi bliver en dag over her, og så er prisen kun 10 Euro pr. dag med det hele.

Undervejs her til stoppede vi ved Le Castella. Der er en gammel borg der er restaureret. Borgen er oprindeligt bygget af normannerne. Fra Le Castella sejler der også turbåde med glasbund ud til en gammel by der er sunket i havet. Vi har læst, at man kan se bygninger og søjler på havbunden. Det ville vi opleve og spurgte på turistkontoret. Han havde brochure til to både der sejlede fra hver sin plads, og han anbefalede den lille, fordi den sejlede ikke så langt ude. Den sejlede fra borgen. Vi gik hen til borgen, men kunne ikke rigtig se hvor det var og spurgte en lokal. Jo, det var lige der henne ved en lille bådebro. Vi ventede så til kl. 12, hvor der var afgang, men der kom ikke noget skib. Billetsælgeren på borgen kunne fortælle, at den ikke sejlede

mere i år, men den store sejlede stadig og der var afgang kl. 15 fra havnen. Så gik vi ind for at se borgen. Der var gjort et stort arbejde med restaureringen, og den var flot og intakt ude fra, med regnvandskanaler på murene så man kunne samle drikkevand under en belejring. Indvendig var restaureringen ikke gennemført, men vi kunne dog gå rundt på gangbroer, og vi kunne også komme op i tårnet ad en meget snæver vindeltrappe. Her var der en fantastisk udsigt over havet, byen og landskabet bagved. Det tog en times tid, og så gik vi ind et lille sted og spiste frokost. Det er enten pizza eller spagetti der serveres, begge dele i mange variationer der ligner hinanden meget. Der stod i brochuren til det

store skib, at billetter skulle købes i baren ved borgen, og Bjarne fandt sit bedste italienske frem og prøvede flere steder uden held, endelig var der en der vidste, at de skulle købes på båden i havnen. Så gik vi mod havnen, nu var der kun en halv time til båden sejlede. På havnen kunne vi ikke se nogen turbåd, så vi gik til næste havnebassin. Heller ikke her var der noget at se, bortset fra et stort skilt med tegning af hele området og med den sunkne by indtegnet. Klokken var nu ved

at være 15, og så fik vi øje på turbåden, den lå på land ved det tredje havnebassin. Den sejlede ikke mere i år. Utroligt, at man ikke på turist kontoret er bedre orienteret, men udleverer brochure og anbefaler ting der er slut for i år.

Nu gik vi til bilerne og kørte de sidste 140 km til campingpladsen. Der er mest fine veje langs kysten og ingen byer med smalle gader, vi skal igennem, så det gik nemt. Landskabet er fladt landbrugsland med bjerge i baggrunden. Det hele er afsvedet af solen eller brændt af. Kun træerne og buskene er grønne og især buskene blomstre fint. Fremme ved

campingpladsen tog vi en lille snak om turens videre forløb og bestemte, at vi tager en ekstra dag her. Inden aftenmad gik alle i vandet, og det er nok den fineste strand vi endnu har været ved. Igen en dejlig aften med temperatur så man kan sidde ude, så længe man har lyst.

Vi kørte 243 km i dag.

Onsdag d. 10. september

Det har været lidt koldere i nat, og vi havde et dynebetræk over os for første gang i lang tid. Det var faktisk dejligt. Det varede dog ikke længe inden solen igen fik magt, og så fik vi igen over 30 grader. Det var dejligt at sidde under de store fyrretræer i skygge. Det blev en rigtig slappe af dag med badning både formiddag og eftermiddag. Preben var endda i fire gange. Vandet er stadig

varmt, men det blæser lidt her ved middagstid, og der hvirvles sand op i vandet, så det er grumset, som vi kender det fra Rømø. Vi gik også en lille tur langs stranden, og der var nogle handlende der solgte tøj og smykker. Marie købte en ny bikini for 4 Euro. En middagssøvn efter frokost og planlægning af turen i morgen og lidt snak, ja, så var det aften. Det er begyndt at blive tidligere mørkt allerede kl. 19, og 20.30 var det ved at være for koldt til at sidde ude i bare ben. Man mærker, at vi nu kører mod nord, eller også har vi bare været heldige med de lune aftener i september. Pladsen vi holder på lukker på søndag, og der er ikke mange campister tilbage. Det undrer os meget, at sæsonen slutter så tidlig. Vejret er jo langt bedre end i Norditalien.

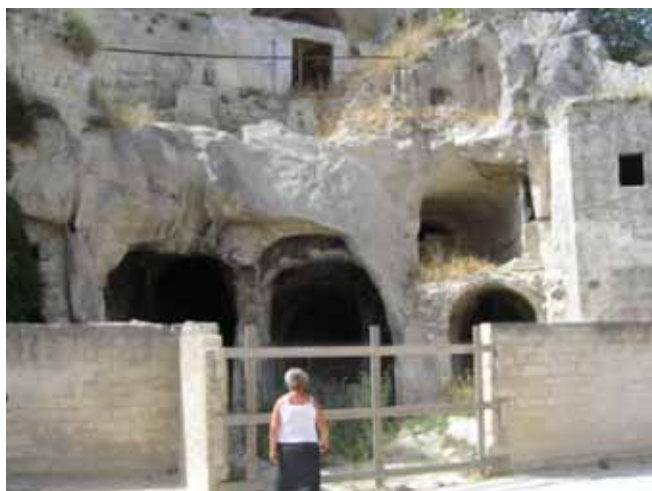
Torsdag d. 11. september

Så er vi på vejen igen, og det er dejligt. Betydelig friskere efter en dag i fred og ro. Varmen og de mange indtryk undervejs trætter meget. Det er ikke så varmt her til morgen, vel kun 22 grader tror jeg. Vi kører nord på eller nord vest er det vist egentlig og følger kystvejen indtil vi drejer fra ind i landet mod Matera. Landskabet skifter straks til bjerge igen, men det er ikke rigtige bjerge, det er høje ler banker. Man kan se, at jorderosion er i gang. Området her var engang dækket af skov, men det er fældet op gennem tiden til brug for magthavernes bygge- og krigsplaner. Al skov er væk nu og der er landbrug, der hvor det kan lade sig gøre. Man pløjer stubmarkerne og planter grønsager der så kunstvandes med fint forstøvet vand hele tiden og på hele marken, ellers brænder solen de små planter af.

I Matera findes en meget gammel bydel der hedder Sassi. Det er en huleby hvor beboerne boede i huler hugget ud i klipperne i et fint udtænkt system med kanaler til

frisk vand fra bjerget og hængende haver, hvor man brugte spildevandet. Først var hulerne åbne, men senere byggede de velstillede facader op foran hulerne og byen fremstår i dag som en meget kompakt bjergby hvor den enes tag danner gulv hos dem ovenover. Det er et stort område med stejle gader og trapper. Det sidste oprindelige beboere blev tvangs forflyttet i 1968, og man begyndte at fjerne hulebyen, men heldigvis blev det stoppet, og man begyndte i stedet at renovere boligerne. Der bor nu igen folk i bydelen, men ingen af de oprindelige havde råd til at flytte tilbage. Der er en mængde små forretninger og spisesteder, og det er rigtig hyggeligt at gå rundt og se på detaljerne, men også anstrengende i varmen der nok igen er over 35 grader. Udenfor den gamle

bymur ligger hulerne stadig som i gamle dage, og man kan købe unge lokale guider til en rundvisning. Det gjorde vi nu ikke. I området er der mange kirker vist omkring 140. Nogle få store og flotte, men de fleste små ydmyge langt inde i bjerget og vil man se dem, må man have en lokal guide med. Efter en to timers gåtur rundt i byen fandt vi et lille sted, hvor vi kunne købe drikkevarer og en pizza. Det trængte vi rigtig til, og vi nød at sidde og slappe af. De havde

spisekort på engelsk og det er lettere, men senere gav det problemer, for regningen passede ikke. Det viste sig, at priserne var sat op, men de havde ikke rettet den engelske udgave. Vi ville betale efter den engelske som vi havde bestilt efter, og så kom det italienske temperament frem med fagter og megen snak, men Bjarne holdt på sit, og så var det ok. Modsat er italienerne meget hjælpsomme som da vi kørte ind i byen med vore store biler og ikke vidste, hvor vi kunne parkere. Først stod en vejmand og vinkede os videre af en anden vej som vi egentlig ville. Han vidste, at den var for smal og med fagter forklarede han videre frem og til venstre. Da vi tøvede lidt ved en sidevej kørte en knallert forbi, og han vinkede længere frem, så kørte vi lidt igen og så kom en motorcykel som vinkede følg med, og så fandt vi en lille parkeringsplads 300 meter

oppe af en sidegade. Vi nåede knap at sige tak, før han var væk igen. Det var virkelig hjælpsom gjort af alle tre.

Efter vor spise pause fortsatte vi mod Bari der ligger ude ved havet og drejede nordpå, da vi nåede kysten. I dag er første dag hvor vi ikke havde en bestemt holdeplads at køre efter, men vi havde ikke kørt ret længe langs vandet før der var en campingplads der havde åben, og der kørte vi ind. Den ligger i nærheden af Molfetta.

Vi kørte 212 km i dag.

Fredag d. 12. september

Nu sætter vi kurs mod Napoli og kører tværs over Italien fra Adriaterhavet til Middelhavet. Vi tager motorvejen og betaler ca. 12 Euro for hele turen. Jeg havde regnet med, at det var bjergrigt inde i landet, men her var der rigtig

landbrugsland, hvor næsten alt var dyrket, enten med korn, vin, oliven eller grønsager. Det går rask med motorvej, men så ser vi heller ikke byerne. Lidt syd for Napoli ville fru Garmin pludselig væk fra motorvejen. Fru Garmin er Prebens GPS, og Preben kørte forrest i dag. Før vi så os om, var vi i storbyen. Klokken var godt 12, og man begyndte at holde siesta. Derfor var der meget tæt trafik, og tæt trafik i Italien er virkelig tæt. Gaderne er tæt pakket med biler og dertil kommer et utal af scootere. De

sidste drøner rundt i selv det mindste mellemrum mellem bilerne og både indenom og udenom. Der var dog ingen der kørte nedenunder eller ovenover hvilket faktisk

undrede mig. Det tog vel en time før fru Garmin havde set byen, og vi kom ud på motorvejen igen og så gik det fint til Camping Seiano Spiaggia, som vi havde valgt at holde på. Den ligger tæt ved havnen, og der var netop plads til tre. Vejen ned til havnen er meget smal, men vi kom da forbi de modkørende. Bedst som vi fået stolene ud, og sad og nød vores slappe af øl begyndte to helikoptere at flyve med vandsække lige hen over campingpladsen. Det larmede en del og campingfatter fortalte, at skoven brændte oppe i bjergene. Det havde ikke

regnet i tre måneder, og det var derfor meget tørt. Vi gik ned til havnen for at se hvordan, at helikopteren fyldte vandsækken. Snart kom der en, den fløj blot ned til et par meter over vandet og på et øjeblik var sækken dykket under og fyldt med vand, så steg den igen og satte kurs mod brandstedet. Vi regnede ud at den nok havde 5000 liter med hver

gang. Det var spændende at se. Det er en fantastisk maskine sådan en helikopter. De fløj nok i tre timer, og så var branden slukket. Ved havnen er et par små badestrande, men ingen af os havde lyst til at bade i havnevand. Der ligger mange lystbåde, og der er mange restauranter på havnen og ellers ikke ret meget. Der sejler turbåde til f.eks. Capri. Og der kører bus til toget ind til Napoli. Vejret har været lidt skyet i dag, men stadig varmt og det er ikke mere køligt om natten, som det var for et par dage siden.

Vi kørte 253 km i dag.

Lørdag d. 13. september

I dag vil vi til Capri, og kl. 8 går vi ned til campingfatter og køber billet til Jet-båden der sejler til Soronto. Campingfatter siger, at det giver de bedste valgmuligheder. Båden sejler kl. 9.05, så vi går mod havnen og har god tid. Halvvejs opdager Bjarne, at han har glemt sin kasket, men den kan han fint nå at hente. Nede på havnen kommer der en lille regnbyge, og vi opdager, at vi ikke har regnfrakker med. Bjarne og Marie går/løber tilbage og henter dem. Vi har også regnfrakker i bilen, men jeg tror nu ikke det bliver til ret meget, så jeg går ikke med. De når det fint, før båden kommer. Et stort fint træskib ligger ved kaj da vi kommer hen hvor Jet-båden skal ligge til, politiet er ombord, og vi gætter på, at de har opbragt skibet og nu leder efter smuglervarer. Pludselig kommer et større selskab op og går ombord i træskibet og så sejler dem med politibåden som eskorte. Det var et selskab af Nato folk med familie der skulle på udflugt. Der kom lidt mere regn, men

ikke meget og så kom båden vi skulle med. Det var et stort skib som de Jet-både der sejler på hurtigruterne hjemme, så det tog ikke lang tid at komme til Soronto, men undervejs kunne vi mærke, at det blæste op, og ved ankomst styrtede regnen ned, og Asta lånte en regnfrakke af Marie. Der var en lille bod der havde engangs regnfrakker, og vi fik købt et par. Vejret var nu sådan, at vi aflyste videre sejlads til Capri. Vi købte i stedet billet til toget kørte til Herkulanum for at se en by der i år 79 blev begravet i mudder og aske ved et kæmpe vulkanudbrud fra Vesu. Før vi gik ned til udgravningerne, fik vi os en dejlig lasange og lidt at drikke på en cafe. Nu var regnen ophørt og solen kom frem, og så var det pludselig 30 grader igen. En stor del af byen er nu udgravet, og man kan på terrænet se at byen har været dækket af ti meter jord over tag højde. Utroligt, at det kan lade sig gøre. De fleste mennesker blev den gang reddet fra Herkulanum fra søsiden, i det byen ligger ud til vandet. Da det mest var varmt mudder der begravede byen, er den ikke brændt ret meget og husene står i dag som meget velbevarede ruiner, Tagenes træ konstruktioner er naturligvis væk, men der hvor taget var af sten som f.eks. badstuerne stod rummene stadig med fine mosaik gulve og intakte. I mange af husene kunne man også se tydelige rester af rummenes udsmykning. Herkulanum var i sin tid

et ferie sted for de velhavende, og derfor var det også meget flot byggeri i byen. Området er ikke så stort og derfor overskueligt. Det var en stor oplevelse at besøge stedet. Nu tog vi toget tilbage til campingpladsen, men klokken var ikke så mange og vi stod derfor af toget ved Pompei. Først fik vi en Cafelatte eller hvad vi nu ville have, og så gik vi ind. Pompei blev begravet i aske ved samme udbrud i år 79. Byen ligger højt og da det var varm aske der regnede ned er næste alt brændt væk, og kun de rå mure står tilbage.

Pompei var en meget stor by dengang og ca. 20.000 mennesker mistede livet. Også Pompei var fuldstændig dækket med aske, og udgravningerne begyndte først for 200 år siden og er slet ikke færdig endnu. Skal man se det hele tager det lang tid, og vi var der kun i et par timer, men fik dog et godt indtryk af hvad Pompei har været engang. Overraskende var det, at man i gaderne kunne se dybe hjulspor i de store sten gaderne var belagt med. Pompei må have været en

temmelig gammel by, da den blev udslettet af Vesu. De bevarede kunstværker i begge byer vidnede om en kunstner kultur der var meget langt fremme, idet man i byerne

fandt en billedteknik der først blev kendt igen ca. 1500 år senere, nemlig billeder med dybde og perspektiv.

Godt trætte gik vi til toget igen og kørte hjem til Silano, hvor vi holder. Det sidste stykke med bus, og kl. syv var vi igen ved bilerne efter en udflugt på elleve timer. Da vi kom tilbage, havde vi fået nye naboer på campingpladsen, et dansk par fra Odense og vi inviterede dem over til hygge snak, da vi havde spist til aften og så gik snakken ellers til klokken sent. Vi kom vist først i seng ved midnat. Vi kom ikke til Capri, men fik alligevel rigtig meget ud af dagen.

Søndag d. 14. september

Det har regnet hele natten, og vi bestemte ved nitiden, at vi tager en stille dag, hvis da ikke det klarer op til middag. Gør det det, tager vi en eftermiddags tur til Capri. Det holdt op med at regne, men klarede ikke op så det blev en stille dag med tid til lidt læsning, tømning af toilet og fylde frisk vand på tanken. På pladsen er der ikke en plads til camperservice, så vand skal hentes i vandkanden og spildevand bæres væk, hvis tankene løber fuld hvilket dog ikke er sket endnu. Ved elleve tiden tog vi alle bussen for at købe ind i det nærmeste supermarked og var hjemme igen ved et tiden. Efter frokost og middagssøvn gik vi en tur, og så var det snart aften. Vejret er stadig ustabil, og det er koldere uden dog at være koldt. Efter aftensmaden sad vi og snakkede lidt udenfor, men det blev hurtigt køligt, og vi fandt jakkerne frem for første gang på turen.

Mandag d. 15. september

Det regner igen her til morgen, og det har tordnet i nat. Vi holder rådslagning kl. ni for at bestemme, om vi skal vente på godt vejr eller køre mod Rom, eller køre op og se kongeslottet nord for Napoli og så evt. vende tilbage til Capri og Vesu. Ved 8.30 tiden begyndte det at klare op, og vi satsede på Capri og gik til havnen. Campingfatter havde ellers sagt, at der ikke sejlede skib til Capri, men vi fandt ud af at det var fordi, at det var et andet selskab som han ikke solgte billetter til. Man skal købe billetter på forhånd her i Italien, og det havde vi ikke gjort, men kaptajnen var flink og tog os med alligevel, og så kunne vi godt købe billet på skibet. Vi sejlede ind i Soronto og så videre til Capri. Det var en fin tur på en halv time med Jetbåd, og de sejler hurtig. På Capri måtte vi konstatere, at Den Blå Grotte var lukket hele dagen på grund af

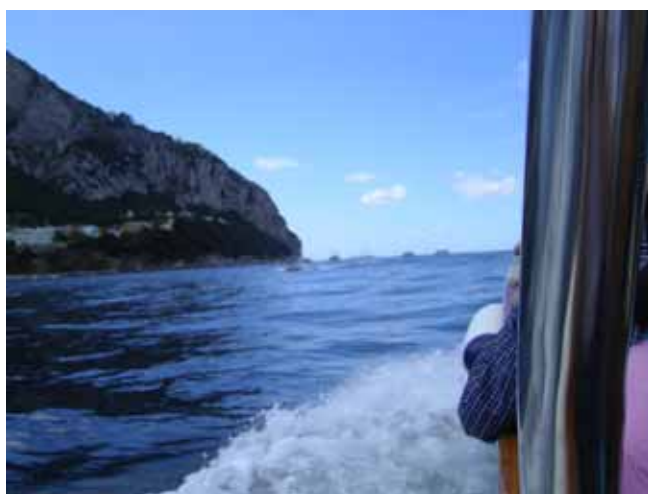
høje bølger, men vi kunne sejle hele øen rundt i stedet. Det afslog vi og satte os hen og købe en Cafelatte og holdt rådslagning. Vi troede ikke rigtig på det med lukket hele dagen og bestemte os for at se byen højt over havnen. Der kom man op med et kabeltog, så det var nemt. Udsigten var fantastisk op til bjergene, ned over havnen og det blå hav. Gaderne med beboelse var kun godt en meter brede og alt var velholdt og fint. Senere kom vi til udsigtspunkter på den anden side af øen og fotograferede igen en del. Så kom vi til forretningsgaden med dyreting og sager og alt var virkelig dyrt på Capri, vi så f.eks. en kjole til 15.000 kr. Vi fortsatte rundt og ned mod havnen igen. Højdeforskellen var 140 meter, så det gik meget nedad.

Nu var det blevet frokost, tid og vi gik ind og bestilte pizza eller hvad man nu ellers ville have med lidt at drikke til. Det kostede 13 Euro for hver, så det var nu ikke så vildt. Nu gik vi igen hen til manden der solgte billetter til Den Blå Grotte, og vi kunne se at skiltet med "Grotte lukket" var væk, og glade var vi, men nu var der for mange mennesker eller bølger undervejs, hvad ved jeg. Vi skulle vente tre kvarter. Turen tager to timer og vi skulle jo også sejle hjem igen, så det kneb med tiden.

Pludselig opdagede Lis, at der var et par der fik billetter, og hun bestilte straks seks billetter, skønt hun ingen penge havde, dem gik Bjarne med. Så fik hun øje på Preben og råbte så højt, at Preben troede, at hun var faldet i vandet. Så blev billetterne købt og to minutter efter sad vi i båden og var på vej til "Den Blå Grotte" som jo egentlig var dagens mål. Vejret var klaret hel op allerede da vi kom til Capri, og det var dejlig varmt. Vi sejlede i en ret lille båd der larmede kraftig, Vi var nok en 15 stykker i båden og turen ud til grotten gik fint og kostede 11 Euro for hver.

Ude ved grotten var der en masse robåde, som vi skulle over i for hullet ind i grotten er altså meget lille. Det gik forholdsvis hurtigt til det var vores tur. Fire personer i hver robåd og vi skulle sidde i

bunden, så det kneb med pladsen. Så roede han hen til en billet båd og vi måtte betale 10 Euro for at komme ind. Det var kun muligt at sejle ind, hvis vi alle lå helt ned i båden og roeren valgte en bølgedal til indsejling. Der var jo også trafik ud, så det var ikke så nemt. Roeren skulle jo også ligge ned, men der var en kæde i loftet som roeren trak os gennem hullet med. Når bølgen var høj var der nok kun 50 cm. til loftet. Nå, ind kom vi og hvilken skuffelse, grotten var mørk uden lys og vandet var kulsort. På billeder havde vi jo set lyse blå hvælvinger og krystalklart blå vand. Så gav roeren sig til at synge, og alle de andre roere derinde sang også på hver sit sted i arien. Det var heller ingen nydelse. Grotten er ret lille og snart var vi i bunden, og så vendte han båden og sejlede mod udgangen igen. Hold da op, nu var vandet pludselig krystal blå, det var et fantastisk syn. Lyset kommer gennem åbninger i klippen under vander og vandet er hel klart, det er det der giver den fantastiske virkning. Jeg prøvede at fotografere, men det var ikke nemt og pludselig var vi ved åbningen igen. Duk hovederne og så var vi ude igen. Det hele tog nok kun et minut, og det var alt for kort tid. Man følte sig virkelig snydt og ønskede bare, at de havde ligget stille i grotten bare et minut mere, så man rigtig kunne nyde det fantastiske syn noget længere. På vej ud nåede vi lige at råbe til Lis og Bjarne der var på vej ind, at det gik stærkt, og at de skulle skynde sig at nyde synet og fotografere. Da alle var vel ovre i motorbåden igen sejlede vi tilbage, en stor oplevelse rigere, men også meget skuffede over hastværket og de meget høje priser og ringe service. Sikkerhedsudstyr var der ikke noget af i robådene og det var faktisk svært at få dem ind og ud af grotten.

Kort efter sejlede Jetbåden tilbage igen. Denne gang stod vi af i Sorrento, fordi vi havde en af campingfatters returbilletter det sidste stykke. Det fortrød vi egentlig, for vi kom til at vente i over en time på næste skib, men hjem kom vi, og ved sekstiden var vi igen ved bilerne. Fællesspisning og snak som vi plejer, men aftnerne er ikke så

lune mere, så det bliver ikke så sent mere.

Tirsdag d. 16. september

I dag vil vi bestige Vesu, den store vulkan der begravede Pompei og Herculanium i år 79. Sidste udbrud var i 1944, men før da var et lille udbrud hvert syvende år. Nu er man bange for, at der opbygges et stort udbrud som kan komme når som helst. Vi håbede på, at det ikke blev i dag og gik mod bussen kl. 8.30. Vi købte billetter, men der kom ingen bus, bussæsonen var ovre den 15., men det var der ingen der snakkede om. Så måtte vi vandre den halve kilometer til stationen, det var ikke langt, men stejl opad så vi svedte godt, da

toget kom. Toget var overfyldt, men vi fik os da mast ind og stod så op de første stationer. Toget som vi nu har kørt med nogle gange er elektrisk, men noget gammelt bras og overmalet med graffiti. Sæderne er plastik, og det hele er noget beskidt. Men det kører stærk. Efter en time og 25 stationer var vi i Herculanium og herfra går der bus til Vesu. Bussen koster 10 Euro, og kører når den er fuld. Vi kom med en minibus til otte, som man dog prøvede

at stoppe ti personer ind i, men vi tog de otte seler på, og så sagde vi stop. Chaufføren blev sur og skældte ud, men vi gav os ikke. Nå, så kørte han og så var han hvis ikke sur mere, for der var to italienere på forsædet, han kunne snakke med. Vejen snor sig meget op af bjerget og er både stejl og smal mange steder, men han kunne sagtens køre med den ene arm ude af vinduer og styre med den anden, hvis han da ikke skulle skifte gear eller understrege sine beretninger overfor italienerne. Nå, han er vant til turen så det gik faktisk både godt og hurtigt og udsigten over

Napolibugten var fantastisk. Vi fik ca. en og en halv time til at gå det sidste stykke op til krateret og ned igen. På billetten stod der, at det tog 15 minutter hver vej, men vi

kunne godt se på vejen op, at så skulle man være under tyve og sportsmand, så vi sagde til chaufføren, at det var for lidt, men så var han sur igen, og vi fik ikke mere tid, skønt billet sælgeren havde sagt to timer. Så startede turen op efter, at vi havde betalt 6,50 Euro mere. Vi bestemte at gå i hvert sit tempo, og så var Marie og Preben over alle bjerge. Vandreture er de specialister i. Asta og jeg travede godt til syntes vi, og Lis og Bjarne kom lidt bagefter. Det var dog for hurtigt for Lis, og så fik Bjarne kamera og video og snart efter, blev vi overhalet af Bjarne. På billederne er vejen op næsten vandret, men vi syntes, at den var næsten lodret. Der var mange mennesker der gik både op og ned hele tiden. Ved starten fik vi hver en vandrestav, og det hjalp godt. Selv om det var hårdt, så nød vi også den flotte udsigt der var hele tiden. Vejret var fint med lidt vekslende skydække. Det blev

en del koldere efterhånden som vi kom opad, og efter en halv time stod vi ved kraterkanten, og det er virkelig en kant og krateret er meget dybt. Det er virkelig et cylinderisk hul i starten og så en omvendt kegle i bunden. Det dampede op af sprækker mange steder i krateret, så det må jo være meget varmt dernede. Vi gik lidt rundt og fotograferede, og så kom Lis til vores store overraskelse. Jeg ved ikke, om hun havde skiftet gear i pacemakeren, men op kom hun, og det var godt gjort. Asta og jeg syntes turen havde været streng, men også anstrengelserne værd. De tre hurtige var gået længere rundt langs kraterkanten, så dem så vi ikke noget tid. Jeg tog et par billeder af Asta og Lis, og så begyndte vi at gå ned igen. Turen ned tog også en halv time, men var ikke nær så

anstrengende. Og kort efter kom Marie og Preben og til sidst kom Bjarne, og så var vi samlet igen. De sidste fem minutter til bussen kørte så vi lidt på det virvar af biler og busser der var på parkeringspladsen, og vi var enige om, at det var godt vi ikke selv var kørt herop i vore autocampere. Turen ned med bussen gik som opturen og snart var vi ved togstationen igen. Så fandt vi et sted, hvor vi kunne slappe af og få lidt at spise, før vi igen kørte med toget tilbage til Seiano, hvor vi bor på

Campingpladsen. Først var inde på et museum, hvor den største oplevelse var to drenge der fortalte om en lille udstilling der viste en lang række tegninger om ulykker børnene havde været udsat for. Det var mest ulykker i familien, men ikke alle de ramte var døde. Børnene havde så efterfølgende tegnet deres oplevelse og det var spændende at se og høre dem fortælle.

Vi har tradition for, at vi tager en øl, når vi er hjemme igen og snakker lidt om dagens oplevelser og planlægger dagen i morgen. Først derefter laver vi aftensmad og spiser

gerne ved syvtiden. Vejret er igen dejligt om dagen med ca. 28 grader, men køligt om aftenen og natten.

Onsdag d. 17. september

Ved ottetiden forlod vi Seiano efter fem overnatninger, det længste vi endnu har boet på sammen plads, men vi har så til gengæld også set alt, vi havde snakket om i det område.

Vi vil køre på motorveje i dag og første stop er det gamle kongeslot i Caserta.

Slottet er bygget i 1774 og arbejderne var kidnappede slaver fra Afrika og fanger fra Frankrig. Slottet havde Versailles i Paris som forbillede og skulle gerne være flottere. Vi har ikke set Versaliers, men Lis og Bjarne sagde, at det var faktisk lykkedes. Det kostede 10 Euro at parkere, men indgang var også her gratis for pensionister. Størrelsen beskrives bedst med, at der er 2000 vinduer ikke ruder, men vinduer. Vi gik en rundgang på første sal, hvor de flotte gemakker findes. Tronsalen var det største og flotteste, men de andre rum stod ikke meget tilbage hvad udsmykning angår. Det kan være svært at fremhæve noget, men især loftsmalerierne og marmor gulvene var imponerende. Italien havde kongedømme til slutningen af anden verdenskrig og i hel gamle dage var Italien vist delt op i fem kongedømmer. Foran slottet var anlagt en stor og velpasset have og bagved en meget stor park på 120 ha. Oppe ved slottet så parken nu noget trist ud. En stor græsplæne med nogle få kæmpe bede med grønne buske uden blomster. Bag ved dette skulle der være et flot anlæg med mange fontanere og man kunne køre i bus rundt i parken.

Vi havde Rom som mål i dag og 200 km tilbage, så vi valgte, at vi ikke ville tage på busturen, men gik mod bilerne i stedet. Slottet var meget velholdt både inde og ude, og der var en del arbejde i gang foran slottet, nu da sæsonen er ved at være ovre. På trods af det, var der mange besøgende i slottet. Klokken var nu godt 12, og da vi kom forbi et supermarked på vej til bilerne, handlede vi lidt der. Straks vi kom på motorvejen, kørte vi ind på den første tank for at tanke diesel og tømme spildevand, og så holdt vi også middagspause der.

Turen mod Rom gik let og hurtig, man må sige, at det skrider godt på motorvejen, men man ser altså for lidt, hvis man kører på dem hele tiden. Kl. 16.30 var vi på camping Happy Vilage nord for Rom og fik vores afslapningstime med planlægning

af, hvad vi vil se i Rom i morgen. Der går gratis bus fra pladsen til toget, og vi bestemte, at tage bussen kl. otte.

Vi kørte 265 km i dag

Torsdag d. 18. september

Så kom dagen hvor vi skal besøge Rom, og det glæder vi os meget til. Vi har jo hørt så meget om denne by. Der er gratis bus fra campingpladsen til stationen, og vi tager med kl. otte. Det er en fin service fra campingpladsen. Vi køber billet på stationen, og den koster kun en Euro, det var billigt, men jeg har til gengæld aldrig set så gammel og graffiti malet et tog.

Senere skifter vi til Metroen, det var et flot tog, og så var vi pludselig i Roms centrum og kunne gå til Vatikanet på et kvarter. Vi valgte at begynde med Vatikanet, fordi der ikke var nogen kø endnu, og det skulle senere vise sig at være klogt. Indgangen

var kæmpe stort og moderne med scannere til taskerne o.s.v. Der var ikke gratis adgang for pensionister denne gang, så vi måtte af med 14 Euro hver. Det er et meget stort museum, og vi gik efter det Sictinske kapel hvor paverne bliver valgt, og der sendes hvid røg op, når kardinalerne er enige. På vej der til så vi mange fine kunstgenstande og den lange gang, eller snarere hal, var utrolig flot udsmykket, især loftet. I det Sictinske kapel måtte man ikke snakke,

men det kneb, så vagterne klappede i hænderne for at dæmpe folk. Der var rigtig mange der inde, men kapellet er også meget stort. Bag Alteret hænger dommerdagsbilledet af Michel Angelo, et maleri der går fra væg til væg og fra gulv til loft og forestiller sjælene efter døden. Øverst på væggene er der store malerier med let genkendelige motiver fra bibelhistorien. Gulvet er flot, ja alt er flot. Vi så dog ikke noget til ildstedet, hvor røgen sendes op fra. Det var en stor oplevelse, ingen tvivl om det. Så gik vi videre, og Bjarne forsøgte at holde sig orienteret om, hvor vi var i museet, og

det lykkedes faktisk ret godt. Vi gik gennem sale med kunstgenstande i tusindvis, både malerier og skulpturer og ting og sager. Det var næsten for meget. Næsten alt har religiøse motiver og til sidst ligner det hele hinanden. Især skulpturene syntes jeg stod

alt for tæt, og der var alt for mange. Vi så ikke det hele, men orkede ikke mere. Så gik vi ud og fandt en fortovscafe og fik lidt at spise og drikke, og så var vi friske igen til at besøge Peterskirken. Pladsen foran var lige så stor som vi havde forestillet os den, og selve kirken var enorm. Vi gik lidt rundt på pladsen og så gennem en scanner ind i kirken. Her kommer skulpturene virkelig til sin ret. De er store, og der er mange, men de har hver sin flotte plads. I kirken er der 45 sidekapeller og et hoved alter

bag den store kuppel. Hvor høj den er ved jeg ikke, men den er høj, rigtig høj. Udsmykningen er overdådig, men ikke for meget som vi så det i de russiske

katedraler. En lidt mærkelig ting var, at en fire – fem steder ligger der under alteret, et balsemeret lig, eller en voksfigur af en bestemt person i en glaskiste og med lys på. Det brød jeg mig ikke om. At der i kirken er marmor sakrofager med de forskellige paver er noget helt andet. Vi så f.eks. den Thorvaldsen havde lavet over Pave Pius d. VII. Den var rigtig fin. Vi gik nok rundt i kirken en times tid, og så orkede vi ikke at gå op i kuplen, der var også

lang kø. Vi bestemte, at tage en tur rundt i byen med en turistbus uden tag. Lis og Bjarne havde kørt turen to gange før, så de satte sig og fik en Cafelatte, mens vi andre kørte rundt i to timer. Der var tysk forklaring undervejs og vejret var passende varmt med sol. Det blev en fin og spændende tur, hvor vi kørte forbi de fleste af Roms seværdigheder, så der blev fotograferet en hel del. Efter turen gik vi mod metroen igen, og allerede en halv time senere var vi hjemme ved bilerne takket være vores gratis bus der holdt ved toget, da vi kom. Det blev mørkt inden vi havde snakket færdig over vores afslapnings øl, så vi spiste hver for sig i aften, for første gang i lang tid.

Fredag d. 19. september

Så blev det regnvejr, sådan rigtig, men det kunne vi jo ikke vide i morges, så vi tog bussen kl. 8.30 og stod ved Colosseum en lille time senere. Det var nemlig i dag vi ville se Colosseum og Forum Romanum. Der var ikke kø endnu ved Colosseum, så der startede vi.

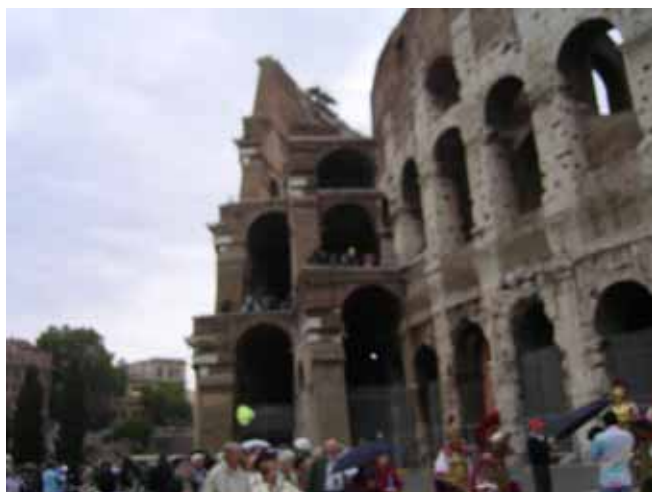
Det er et fantastisk stort bygningsværk, meget større end jeg havde forestillet mig. Der var plads til 55.000 tilskuere, da det var i brug for omkring 1500 år siden. Kun

murværket er tilbage, men der er dog en lille del af arenaen og lidt af tilskuer trapperne genopbygget, så man kan se, hvordan det har set ud. Der var 80 indgange til alm. folk, samt to for de fine og kejseren. Folk sad på stejle trapper i seks etager, akkurat som på et moderne fodbold stadion. Under arenaen var der rum i to etager til de vilde dyr man morede sig med at slå ihjel, og det var sikkert også her man holdt de fanger

indespærret som kæmpede som gladiatorer i arenaen til den ene var død. Det var

skræmmende at tænke på, at en kejser for et imperium misbrugte sin magt til at bygge et sådan kæmpeanlæg der kun skulle bruges til morskab over mord og lidelse. De vilde dyr hentede man mest i Afrika, og så lod man gladiatorene/fangerne kæmpe mod dem. Hvor mange mennesker der er døde i disse kampe, er der ingen beretning om, men til sidst var dyrene nok så trætte, at de også blev dræbt.

Nå, det er fortid og romerriget er for længst gået til grunde, heldigvis. Nu kan vi så gå rundt og se på resterne, de fantastiske bygningsværker. Meget af murværket er fjernet og brugt til at bygge Peterskirken med. Det gælder de to yderste ringmure og søjlegange godt halvvejen rundt. Også marmorgulvene er væk og tilskuertrapperne der også var af marmor er væk. Nogle af de gamle indgangs trapper er fornyet, så turisterne kan komme ind, men

de fleste ligger som de er efterladt, da man var færdig med at hente sten til kirkebyggeriet. Først gik vi hele vejen rundt på fjerde etage og siden halvdelen af vejen rundt på nederste. Det tog nok en time eller to. Udenfor stod nogle udklædt som Gladiatører for turisternes skyld, og der blev solgt alverdens souvenirs.

Forum Romanum er det ældste Rom, hvor hele styret havde til huse. Det ligger lige ved siden af Colosseum. Der var naturligvis en masse søjler og store bygninger, men nu kun ruiner hvor nogle af søjlerne stod endnu. Der var enkelte huse der var bygget op igen i nøjagtig kopi, f.eks.

parlamentet, men der var ingen adgang. Bjarne fortalte og læste op af sin bog om Rom, så vi fik et godt indtryk af, hvad der havde været de forskellige steder. Området er egentlig ikke særlig stort, men man

får ikke meget ud af det uden beskrivelse. Nu var det begyndt at regne lidt, og det var

også over frokost tid, så vi gik ud af området og op i byen for at finde et sted at spise og hvile os lidt. Regnen tog til, men vi havde heldigvis paraplyer og regnslag med så det gik. Mens vi spiste, regnede det mere og mere, og da vi var færdige, skyndte vi os til nærmeste Metro og var hjemme ved bilerne ved halv fire tiden, lidt fugtige af regnen. Det var dejligt at få lidt varme i vognen og få det klamme tøj skiftet ud med noget tørt. Regnen blev ved det meste af aftenen, og vi hyggede os i bilerne.

Lørdag d. 20. september

Ja, så var det i dag, vi skulle have været til bryllupsfest hos Stine og Rasmus, men vi er stadig i Rom, så det var godt, vi ikke satsede på at nå hjem til det.

Vejret er klaret op igen efter regnen og solen skinner, og det er dejligt varmt igen, men ikke over 30 grader mere, det er rart. Vi tager bussen kl. 12 i dag, og vi vil blive i Rom så længe, at vi kan se Trevi fontænen med belysning på. Vi kører med toget til hovedbanegården og så tager vi linie 64 til "gebisset". Man ser mere med bus end med metro. "Gebisset" er et øgenavn til en kolossal bygning i hvidt marmor til minde om samling af Italien i et kongerige, eller også var det noget andet. Vi gik op ad enorme trapper og ind i et fint museum for disse krige, der førte til samling af Italien omkring år 1910. Det var ret interessant at se museet, der sluttede med en enorm statue af nogle krigere og deres fører i kamp. Så gik vi yderligere op af trapper, og her fik vi en flot

udsigt over Rom. Måske var vi i samme højde som kuplen på Peterskirken. På toppen af bygningen der ender i to tårne står mægtige figurer af stridsvogne med heste forspand og midt for stod en statue af kongen til hest. Flot at se, men øgenavnet er givet bygningen fordi dens hvide farve ikke rigtigt passer ind i Roms bybillede. Bag denne bygning findes byens rådhus med facade og trappe tegnet af Michel Angelo. Det er naturligvis også et flot syn, og vi tager hele vejen op ad trappen. Rom er bygget på syv høje og rådhuset ligger på et af dem, så det var en ret lang og høj trappe. Også her var der et lille museum, hvor bl.a. En stor bronze statue af ulven der dier Romulus og Remus. De to drengebørn der blev kastet i floden af deres onkel kongen, men drev i land og blev opfostret af en ulv, som sagnet fortæller.

Der er ikke langt fra den ene attraktion til den næste, og vi gik fra sted til sted gennem små gader med små butikker og værksteder, det var hyggeligt. Undervejs fandt vi også et lille sted hvor vi kunne hvile os og få lidt at drikke. Næste mål var Pantion, en rund kirke med hul i loftet. Kirken var spærret af, fordi der skulle være messe. Døren var halv åben, og man kunne kun se derind, det var ærgerligt. Vi listede stille og roligt gennem mængden af folk og kom helt hen til døren, så vi kunne se ind, men netop som vi var der, lukkede de et halv hundrede ind, og vi kom alle med. Vi blev vist hen på bænke, og så overværede vi hele messen. Det var en god oplevelse, især den yngste af de to præster sang utrolig godt. Kirken har en fantastisk akustik, så det lyd virkelig godt.

Messen varede nok en god time, og det var længe nok, men hvor var vi dog heldige, at vi fik den oplevelse med. Under messen kunne vi rigtig beundre kirkens indre, der er cirkel rund og nok 45 meter i diameter. Oven på de høje og seks meter tykke mure er støbt en stor kuppel der også er 45 meter høj, og i toppen slutter den med et hul på

måske 5 meter i diameter. Det regner ikke ned på grund af den opstigende luftstrøm. Den berømte maler Rafel er begravet inde i kirken under en fin skulptur.

Udsmykningen er fin, men lysvirkningen gennem hullet er hel speciel flot. Omsider var messen færdig, og man åbnede kirken igen, og folk strømmede ind, så på et øjeblik stod man som sild i en tønde. Det lykkedes for os at komme ud langs væggen, og så stod vi igen i solen en stor oplevelse rigere. Nu gik vi mod Trevi Fontænen, og undervejs kom vi forbi nok en kirke. Det særlige ved den er, at da man skulle afslutte byggeriet med en stor kuppel var pengene brugt, så man måtte lægge fladt loft op i stedet, men så malede man bare loftet, så det lignede en kuppel nede fra. Det er gjort så godt, at jeg godt ville have væddet på, at kuplen var der, hvis jeg ikke vidste, at det var en illusion. Kirken var flot udsmykket og pyntet med mængder af blomster fordi, at der havde været bryllup. Nu var vi sultne og fandt et lille sted. Denne gang ville vi ikke have Pizza eller lasagne, men en rigtig middag med vin til. Mens vi nød maden og hyggede os med vinen, en liter pr. par, blev det mørkt, og ved ottetiden gik vi hen til Trevi Fontænen, og den er bare flot, særlig med lys på. Der var samlet rigtig mange mennesker og efter vi havde set, og beundret fontænen, gik vi til Metroen og var hjemme ved bilerne igen kl. 22. Utrolig hvad man kan nå at opleve i Rom på en halv dag og aften.

Søndag d. 21. september

Vi kørte igen kl. 12 med bus og tog som sædvanlig. Det koster kun en euro hver vej for hele turen til Roms attraktioner, uanset hvad vi kører med. Vi stod af ved "Den Spanske Trappe" der forbinder en plads i gade niveau med en kirke på en af Roms syv høje.

Trappen har 170 trin og er bred med flere afsatser, hvor den deler sig i to der buer op mod kirken. Trappen er af marmor og flot udført. Den er tilholdssted for mange unge der sidder på trappen og læser, det er jo lunt i Rom det meste af året. Neden for trappen er en fin fontæne lavet som en båd. Vandet til Roms mange fontæner kommer fra bjergene gennem aquadukter og løber altid og uden pumpekraft. Dette system er

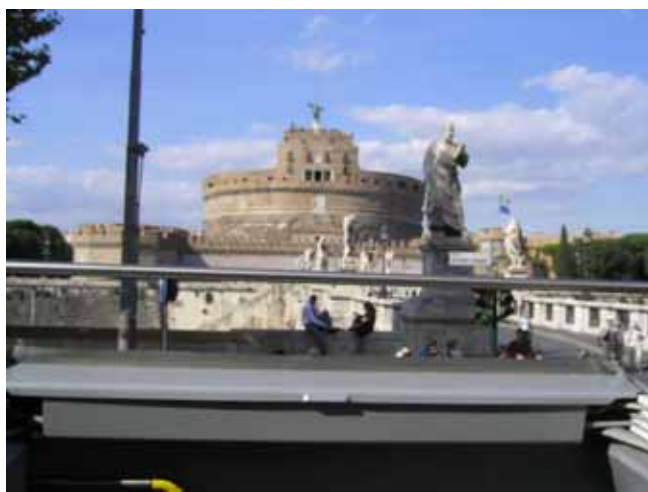
vist lige så gammelt som Rom. Kirkens facade passer godt til trappen, men den var også et besøg værd indvendig.

Så ville vi ud at sejle på floden der løber gennem Rom, og vi gik mod en af de mange broer. Broerne er i sig selv et studie værd, så fint er de udsmykket med skulpturer. Vi fandt udflugts bådens anløbsbro, men der var meget lidt vand i floden, og det er meget grumset, men det værste var, at der på begge sider af floden er en ca. ti meter høj mur, og når man så sidder der nede på vandet i en båd, så kan man faktisk ikke se noget. Vi opgav derfor sejlturen

og gik videre gennem byens små gader mod "Engelsborg". Der findes ingen varehuse i Roms centrum, men et utal af små butikker med alt muligt. En har kun skjorter, en anden kun slips. En har antikke møbler og ved siden af ligger der måske en købmand eller et værksted af en eller anden art. Det er meget spændende og ganske anderledes at se på.

"Engelsborg" er en gammel borg der oprindeligt blev bygget som et mausoleum for en af herskerne i Rom for knap et par tusind år siden. Siden blev den udvidet til en fæstning og senere til en borg med en løngang til Vatikanet, så paven kunne skjule sig der i urolige tider. Senere blev det brugt til fængsel og nu er det museum.

Anlægget er kolossalt som alt andet gammelt byggeri i Rom. Vi gik gennem alle salene, og så de udstillede skulpturer og malerier og helt op på toppen gennem smalle mørke trapper. Udsigten ud over Rom har vi set mange gange efterhånden, men fra forskellige steder i byen og vi begynder at kende mange af kuplerne og skulpturerne på toppen af bygningerne, så det bliver mere og mere interessant. Efter besøget

på "Engelsborg" trængte vi virkelig til et hvil og tørstige var vi også. Stedet vi fandt i dag havde også italiensk is, og så måtte jeg altså have en isdessert. Marie fik også is, mens de andre fik et stykke ristet franskbrød med tomater. Nu var dagen ved at være gået, og vi tog bus, metro, tog og til sidst bus, og så var vi hjemme kl. 19 og spiste

igen aftensmad i hver vores bil. Det er ikke koldt i aften, men mørkt allerede kl. 19.30. Ingen regn, men lidt skyer og meget sol.

Mandag d. 22. september

Det blev så dagen hvor vi forlod Rom efter fem overnatninger på "Happy Camping". Vi husker bus chaufføren som en festlig fyr med et smittende humør. Han kom hen og gav hånd og ønskede os god tur videre frem, da vi var klar til at køre. Det var virkelig en fin service med gratis bus hver time til og fra banegården. Rom vil vi huske som byen vi blev mere og mere dus med og fandt

byens stemning og rytme mere, og mere tiltalende. Ingen andre steder har vi set så tæt og højt byggeri, og så store åbne pladser med fontæner i massevis side om side. Ingen andre steder har vi set så stor respekt for fortiden og så lang en kultur arv. Det virker dragende, men kan også hurtigt blive så meget at man ikke kan rumme mere. Der er så kort fra det ene spændende sted til det andet, at indtrykkene kommer væltende. Lis og især Bjarne var gode guide, når vi vandrede rundt og Bjarne læste op af historien om netop det, vi stod og så på. Det gjorde, at vi kunne skille tingene ad eller måske kunne huske det ene fra det andet.

Vi kørte ved ni tiden nordpå mod Firenze til en campingplads vest for byen oppe i bjergene i en skov. Det er koldt her i aften og vores planlægningsmøde blev hurtigt færdig, og vi gik hver til sit med aftensmad i bilerne. Turen hertil gik gennem landbrugsland med store marker der mest var pløjet og en del klargjort til vinterafgrøder. Solsikkerne høstes nu, og de sidste vindruer plukkes og kører på vejene i traktor vogne. Dyr på marken ser vi ikke mange af, men en stor farm med hvide kød kreaturer så vi dog. Markerne er meget kuperede, og jeg var overrasket over de store landbrug der er på disse kanter. Alt er velpasset, men jorden ser meget knoldet ud, som vi har set det mange steder i Italien. Det ligner mest tør lerjord, men jeg tror ikke det er rigtig, for jorden ser ikke særlig hård ud. Solen skinnede, og det var dejligt varmt i solen, men vi kan godt mærke, at vi kører nordpå. I aften er det overskyet og koldt. Udsigten undervejs nyder vi meget, det går jo hele tiden op og ned, og vi kører gennem mange små byer. Det sidste stykke op til campingpladsen var særlig flot og vejret var usædvanligt klart uden varme dis. Vi fik koteletter til aften, som vi købte i Coop-brugsen undervejs, de smagte godt, og nu hygger vi os i bilen med en Erik Grib CD.

Vi kørte 309 km i dag.

Tirsdag d. 23. september

Halv ni startede vi i dag. Vi har kun planlagt at køre ca. 100 km, men med et stop i Pistoia, en by som Esbjerg vest for Firenze. Det er i øvrigt i Pistoia at de nye IC4 tog til Danmark bliver fremstillet på en fabrik uden for byen. Fabrikken er en afdeling af Italiens største virksomhed.

Pistoia har en meget gammel bydel med en femten meter høj bymur omkring. Det var en flot tur igen med udsigt over både bjerge og byer. Vi var tidlig inde i Pistoia og håbede, at det så var lettere at finde parkeringsplads,

men nej, alt var allerede optaget. Men der var det officielle skilt til autocamperplads med service, og det kørte vi efter, og sandelig om ikke det lå i fin gå afstand fra den gamle bydel, og der var plads til at parkere. Pladsen var gratis og vi måtte holde der i 48 timer. Så vandrede vi af sted og ind gennem bymuren og ind mod centrum. Det er ikke en ruinby, men en by der er fuld af liv og med mange små og dyre forretninger.

Først så vi domkirken der har en særpræget beklædning udvendig, nærmest som en fange dragt med hvide og sorte striber på tværs. Overfor var der et dåbs kapel i samme sribede sort/hvide farve. Først gik vi ind i kapellet der var ottekantet og mere spartansk udsmykket. Domkirken var stor og spændende med mange spændende detaljer. Der var et stort og et lille sølvalter i side kapellerne og en stor krypt under det store alter. Der

efter gik vi hen til en stor bygning der havde fungeret som hospital under pestens hærgen. En søjlegang foran indgangen og en frise over søjlerne var årsagen til, at vi gik der hen.

Frisen viste de syv barmhjertighedsgerninger. "Klæd de nøgne på", "Giv pilgrimmene husly", "Giv de sultne mad", "Besøg de syge", "Besøg fanger", "Begrav de døde", "Giv de tørstige noget at drikke". Frisen var godt udført og billederne klare. Vi troede bygningen nu var museum, men den blev brugt til sundhedscenter. Vi kiggede

indenfor, og der var mange i venteværelset, de trak et nummer og kunne så bare vente til det blev deres tur. Så gik vi lidt i de gamle smalle gader og så på butikker og hen mod en anden kirke med en stor kuppel, men den var lukket. Nu var det ved at være middag, og vi bestemte at gå til bilerne igen og handle lidt i et supermarked undervejs. Før vi kørte videre, spiste vi og hvilede os lidt. Sidste del af turen var lige så flot som første del, men det tager tid at køre på de små veje. Vi var ved campingpladsen kl. 16 og sad og hyggede os til 17.30, Vinden havde lagt sig, og vi bestemte at spise sammen udenfor i aften. Det gik også fint, men allerede kl. 19 var det så koldt, at vi gik hver til sit.

Vi kørte 100 km i dag.

Onsdag d. 24. september

Vi forlod campingpladsen kl. 8.30 og kørte mod Garda Søen. Det gik godt derud ad, og vi var fremme kl. 13. Efter lidt frokost gik vi en lang tur langs søen ind mod byen og tilbage til campingpladsen. Vejret var så godt som man kan ønske på denne årstid, varmt og med sol. Det skal lige siges at camping Butterfly som er en ACSI plads med rabat var optaget, men damen i receptionen lavede straks en aftale med Camping Bella Italia om, at vi kunne være der til samme lave pris. Bella Italia er en meget stor plads med alle tilbud f.eks. seks svømme bassiner. Det er nærmest en ferieby. Vi kunne vælge blandt de ledige pladser og fandt tre ved siden af hinanden tæt på søen. Det kunne ikke være bedre. I højsæsonen koster det 70 Euro pr. dag for en familie på fire med campingvogn. Vores rabatpris var 14 Euro. Vi havde bestemt, at vi ville ud at spise sammen, det var jo den sidste aften, at vi var sammen. I morgen skilles vi og kører hver for sig og på sin måde mod Danmark. Vi valgte restauranten på campingpladsen, og det var ikke noget dårligt valg. Vi fik virkelig en fin afskedsmiddag og hyggede os i lang tid over mad og vin.

Måske var det den bedste middag vi havde fået på hele ferien. Aftenen endte med, at vi bestemte at mødes igen omkring 1. november hos os på Enggården.

Vi kørte 212 km i dag.

Torsdag d. 25. september

Så kom dagen hvor vi tog afsked med hinanden på Camping Belle Italia ved Garda

søen. Marie og Preben ville blive en dag mere og så køre over Schweiz og besøge Maries søn. Lis og Bjarne ville køre ad de små veje gennem Østrig til Tyskland og købe lidt ind i Italien, og Asta og jeg ville bare hjem nu, og vi tager derfor motorvejen gennem Østrig og Tyskland.

Kl. otte var vi klar til afgang, og vi blev vist alle lidt rørt, da vi tog afsked. En dejlig ferie i hinandens selskab var forbi. Det er trods alt godt syv uger siden, at vi mødtes i Sittensen, og siden har vi oplevet rigtig mange ting sammen. Vi har planlagt turen sammen dag for dag i detaljer, og det er gået rigtig god. Vi har alle fået det at se, vi gerne ville, og samtidig set det de andre gerne ville, og det kan være lærerigt. Måske har man fået øjnene op for ting man ikke tænkte på før, og det er ikke så ringe endda. Turen hjemad for Asta og jeg forløb uden problemer, dog med en lille afstikke langs en sø vi ikke skulle have set, men sikken flot tur det blev langs Plansee i Østrig. Vi kørte lidt forkert efter en pause, men syntes det var så flot, at vi fortsatte 20 km og tænkte, at der er nok en udvej, men det var der ikke, så vi nød søen de 20 km tilbage igen. Snart var vi i Tyskland og så på motorvej A7 og så nordpå. Vi ville egentlig have stoppet for natten syd for Ulm, men det gik så godt, at vi kørte ca. 100 km nord for Ulm til en by der hedder Aalen, og

der kunne vi holde gratis og spise aftensmad på Gasthaus. Et lille sted hvor mor selv står i køkkenet og man kan høre hvordan, at hun steger helt ind i krostuen. Vi fik Gulaks suppe og Wiener snitsel, god og kraftig mad lavet på tysk maner. Der er en verden til forskel til den Italienske Pizza, som vi har spist en del af i den sidste tid. Kl. 19 havde vi spist og sidder nu og hygger os i bilen. Straks vi kom over alperne blev vejret koldt og regnfuldt, dog uden rigtig kraftig regn. Det er tidlig mørkt nu og fugtigt. Vi holder ni autocampere på pladsen i aften, næsten alle tyskere. Vi kørte 580km i dag.

Fredag d. 26. september

Så går det hjemad gennem Tyskland i dag. Vi kører allerede kl. 6.45 og er snart på A7 nordpå. Der er meget trafik i Tyskland om morgenen, det var der ikke i Italien. Der står man ikke op så tidlig. Vi skal køre ca. 900 km., og vi tager 300 km i første step, og så tager vi vores formiddags kaffe. Derefter 200 km, så er det middag og tid til en middagslur. Igen 200 km og så er det kaffetid.

Undervejs i Tyskland oplever vi, at der bremses kraftig foran, og vi sidder hurtig i en kø og i nødsporet kommet der politi med udrykning. Vi kører stille fremad i køen og ser, at fem biler er stødt sammen i venstre bane, men vi når lige at komme forbi før, at politiet lukker motorvejen. De næste et hundrede km har vi næsten motorvejen for os selv. Personbilerne kører hurtigere end os og forsvinder, og der kommer jo ingen

bagfra. Lastbilerne kører langsommere end os i højre bane og generer os ikke. Det var dejligt, og heldigvis så det ikke ud til at nogen var kommet alvorlig til skade.

Snart i Danmark og Asta får lige købt et par aviser undervejs, så hun kan blive opdateret. Kl. 17.30 er vi hjemme og får snart varme i huset igen. Alt står som vi forlod det for 52 dage siden. Der var et bjerg af postsager med ca. 50 breve, og på computeren var der 240 mail. Da vi har spist, går vi i gang med alle aviser og det bliver hen ad midnat inden, at vi går til ro. Det er gået godt på hele hjemvejen, og det har ikke trættet os særlig med de mange kilometer.

Vi kørte 875 km i dag.

Efterskrift.

Turen kom til at vare 52 dage.

Vi har kørt 9638 km og brugt 846 liter diesel.

Vi har været inde at se en masse, de fleste steder var entre gratis for EU borgere over 65.

Vi har overnattet på Camperpladser 20 gange.

Vi har overnattet på Campingpladser 27 gange, heraf 22 gange med ACSI rabat.

Vi har fricamperet 4 gange.